

ĐẠI HỌC ĐÀ NẴNG
TRƯỜNG ĐẠI HỌC BÁCH KHOA
KHOA CÔNG NGHỆ THÔNG TIN

BÀI TẬP KỸ THUẬT LẬP TRÌNH

SINH VIÊN THỰC HIỆN:

Tên: Nguyễn Văn Mạnh	Lớp: 20T1	Nhóm: 2
Tên: Ngô Văn Toàn	Lớp: 20TCLC_DT1	Nhóm: 2
Tên: Đinh Văn Quốc Đạt	Lớp: 25T_DT1	Nhóm: 2
Tên: Phan Tân Đạt	Lớp: 25T_DT1	Nhóm: 2

GIẢNG VIÊN HƯỚNG DẪN: ThS. Nguyễn Văn Nguyên

Đà Nẵng, 12/2025

MỤC LỤC

MỤC LỤC	2
MỤC LỤC HÌNH ẢNH.....	8
1. Bài 1.....	10
1.1. Tên đề bài	10
1.2. Thuật toán	10
1.2.1. Phát biểu thuật toán.....	10
1.2.2. Mã giả (pseudocode C)	10
1.3. Chương trình nguồn:.....	12
1.4. Kết quả chương trình	14
1.5. Nhận xét.....	14
2. Bài 5.....	14
2.1. Tên đề bài	14
2.2. Thuật toán	14
2.2.1. Phát biểu thuật toán.....	14
2.2.2. Mã giả (pseudocode C)	15
2.3. Chương trình nguồn:.....	16
2.4. Kết quả chương trình	19
2.5. Nhận xét.....	19
3. Bài 9.....	19
3.1. Tên đề tài	19
3.2. Thuật toán	20
3.2.1. Phát biểu thuật toán.....	20
3.2.2. Mã giả (pseudocode C)	20
3.3. Chương trình nguồn.....	21
3.4. Kết quả.....	23
3.5. Nhận xét.....	23
4. Bài 14.....	23
4.1. Tên đề tài	23
4.2. Thuật Toán.....	23
4.2.1. Phát biểu bài toán	23
4.2.2. Mã giả (pseudocode C)	24
4.3. Chương trình nguồn.....	26
4.4. Kết quả.....	28
4.5. Nhận xét.....	30

Bài tập Kỹ thuật lập trình

5. Bài 20.....	30
5.1. Tên đề bài	30
5.2. Thuật toán	30
5.2.1. Phát biểu thuật toán.....	30
5.2.2. Mã giả (pseudocode C)	30
5.3. Chương trình nguồn.....	31
5.4. Kết quả.....	33
5.5. Nhận xét.....	33
6. Bài 23.....	33
6.1. Tên đề bài	33
6.2. Thuật toán	33
6.2.1. Phát biểu bài toán.....	33
6.2.2. Mã giả (pseudocode C)	33
6.3. Chương trình nguồn.....	35
6.4. Kết quả.....	38
6.5. Nhận xét.....	38
7. Bài 34.....	38
7.1. Tên đề bài	38
7.2. Thuật toán	38
7.2.1. Phát biểu thuật toán.....	38
7.2.2. Mã giả (pseudocode C)	39
7.3. Chương trình nguồn.....	40
7.4. Kết quả.....	41
7.5. Nhận xét.....	41
8. Bài 37.....	41
8.1. Tên đề bài	41
8.2. Thuật toán	41
8.2.1. Phát biểu thuật toán.....	41
8.2.2. Mã giả (pseudocode C)	42
8.3. Chương trình nguồn.....	43
8.4. Kết quả.....	44
8.5. Nhận xét.....	44
9. Bài 42.....	45
9.1. Tên đề bài	45
9.2. Thuật toán	45
9.2.1. Phát biểu thuật toán.....	45
9.2.2. Mã giả (pseudocode C)	45

Bài tập Kỹ thuật lập trình

9.3. Chương trình nguồn.....	46
9.4. Kết quả.....	48
9.5. Nhận xét.....	48
10. Bài 54.....	48
10.1. Tên đề bài	48
10.2. Thuật toán	48
10.2.1. Phát biểu thuật toán.....	48
10.2.2. Mã giả (pseudocode C)	49
10.3. Chương trình nguồn.....	50
10.4. Kết quả.....	52
10.5. Nhận xét.....	53
11. Bài 55.....	53
11.1. Tên đề bài	53
11.2. Thuật toán	53
11.2.1. Phát biểu thuật toán.....	53
11.2.2. Mã giả (pseudocode C)	53
11.3. Chương trình nguồn.....	54
11.4. Kết quả.....	56
11.5. Nhận xét.....	56
12. Bài 56.....	56
12.1. Tên đề bài	56
12.2. Thuật toán	57
12.2.1. Phát biểu thuật toán.....	57
12.2.2. Mã giả (pseudocode C)	57
12.3. Chương trình nguồn.....	58
12.4. Kết quả.....	60
12.5. Nhận xét.....	61
13. Bài 61.....	61
13.1. Tên đề bài	61
13.2. Thuật toán:	61
13.2.1. Phát biểu thuật toán.....	61
13.2.2. Mã giả (pseudocode C)	61
13.3. Chương trình nguồn.....	62
13.4. Kết quả.....	65
13.5. Nhận xét.....	65
14. Bài 62.....	66
14.1. Tên đề bài	66

Bài tập Kỹ thuật lập trình

14.2. Thuật toán	66
14.2.1. Phát biểu bài toán	66
14.2.2. Mã giả (pseudo code C)	66
14.3. Chương trình nguồn.....	67
14.4. Kết quả.....	70
14.5. Nhận xét.....	70
15. Bài 63.....	70
15.1. Tên đề bài	70
15.2. Thuật toán	70
15.2.1. Phát biểu thuật toán:.....	70
15.2.2. Mã giả (pseudocode C)	70
15.3. Chương trình nguồn.....	72
15.4. Kết quả.....	75
15.5. Nhận xét.....	75
16. Bài 64.....	76
16.1. Tên đề bài	76
16.2. Thuật toán	76
16.2.1. Phát biểu thuật toán.....	76
16.2.2. Mã giả (pseudocode C)	76
16.3. Chương trình nguồn.....	78
16.4. Kết quả.....	81
16.5. Nhận xét.....	81
17. Bài 66.....	82
17.1. Tên đề bài	82
17.2. Thuật toán	82
17.2.1. Phát biểu thuật toán.....	82
17.2.2. Mã giả (pseudocode C)	82
17.3. Chương trình nguồn.....	83
17.4. Kết quả.....	85
17.5. Nhận xét.....	86
18. Bài 70.....	86
18.1. Tên đề bài	86
18.2. Thuật toán	86
18.2.1. Phát biểu thuật toán.....	86
18.2.2. Mã giả (pseudocode C)	86
18.3. Chương trình nguồn.....	87
18.4. Kết quả.....	89

Bài tập Kỹ thuật lập trình

18.5. Nhận xét.....	89
19. Bài 73.....	90
19.1. Tên đề bài	90
19.2. Thuật toán	90
19.2.1. Phát biểu thuật toán.....	90
19.2.2. Mã giả (pseudocode C)	90
19.3. Chương trình nguồn.....	94
19.4. Kết quả.....	97
19.5. Nhận xét.....	97
20. Bài 74.....	98
20.1. Tên đề bài	98
20.2. Thuật toán	98
20.2.1. Phát biểu thuật toán.....	98
20.2.2. Mã giả (pseudocode C)	98
20.3. Chương trình nguồn.....	100
20.4. Kết quả.....	103
20.5. Nhận xét.....	103
21. Bài 76.....	103
21.1. Tên đề bài	103
21.2. Thuật toán	103
21.2.1. Phát biểu thuật toán.....	103
21.2.2. Mã giả (pseudocode C)	104
21.3. Chương trình nguồn.....	106
21.4. Kết quả.....	108
21.5. Nhận xét.....	108
22. Bài 79.....	108
22.1. Tên đề bài	108
22.2. Thuật toán	108
22.2.1. Phát biểu bài toán	108
22.2.2. Mã giả (pseudocode C)	108
22.3. Chương trình nguồn.....	111
22.4. Kết quả.....	113
22.5. Nhận xét.....	114
23. Bài 82.....	114
23.1. Tên đề bài	114
23.2. Thuật toán	114
23.2.1. Phát biểu thuật toán.....	114

Bài tập Kỹ thuật lập trình

23.2.2. Mã giả (pseudocode C)	114
23.3. Chương trình nguồn.....	118
23.4. Kết quả.....	121
23.5. Nhận xét.....	121
24. Bài 89.....	122
24.1. Tên đề bài	122
24.2. Thuật toán	122
24.2.1. Phát biểu thuật toán.....	122
24.2.2. Mã giả (pseudocode C)	122
24.3. Chương trình nguồn.....	126
24.4. Kết quả.....	133
24.5. Nhận xét.....	133
25. Bài 90.....	133
25.1. Tên đề bài	133
25.2. Thuật toán	133
25.2.1. Phát biểu bài toán	133
25.2.2. Mã giả (pseudocode C)	134
25.3. Chương trình nguồn.....	137
25.4. Kết quả.....	141
25.5. Nhận xét.....	141
TÀI LIỆU THAM KHẢO.....	142

MỤC LỤC HÌNH ẢNH

Hình 1.1: Kết quả thực thi thành công với tam giác đều.....	14
Hình 1.2: Kết quả thực thi với tam giác cân.....	14
Hình 1.3: Kết quả thực thi với tam giác vuông	14
Hình 1.4: Kết quả thực thi thành công	14
Hình 1.5: Kết quả thực thi với không phải là tam giác	14
Hình 2.1: Kết quả thực thi thành công với m bằng 2	19
Hình 2.2: Kết quả thực thi với m lớn hơn 2	19
Hình 3.1: Kết quả thực thi thành công	23
Hình 4.1: Kết quả thực thi với tam giác đều	28
Hình 4.2: Kết quả thực thi với tam giác cân.....	29
Hình 4.3: Kết quả thực thi với tam giác vuông	29
Hình 4.4: Kết quả thực thi thành công	29
Hình 4.5: Kết quả thực thi với số đo không phải là tam giác	30
Hình 5.1: Kết quả thực thi với n bằng 0	33
Hình 5.2: Kết quả thực thi với n bằng 1	33
Hình 5.3: Kết quả thực thi thành công với n là số ngẫu nhiên	33
Hình 6.1: Kết quả thực thi thành công	38
Hình 6.2: Kết quả thực thi thành công với a bằng 0.....	38
Hình 6.3: Kết quả thực thi thành công với n bằng 0	38
Hình 7.1: Kết quả thực thi thành công với a là số có 1 chữ số.....	41
Hình 7.2: Kết quả thực thi thành công	41
Hình 8.1: Kết quả thực thi thành công với n bằng 1	44
Hình 8.2: Kết quả thực thi thành công	44
Hình 9.1: Kết quả thực thi thành công	48
Hình 9.2: Kết quả thực thi thành công với trường hợp người dùng nhập chuỗi ký tự..	48
Hình 10.1: Kết quả thực thi thành công với n là số nguyên	52
Hình 10.2: Kết quả thực thi thành công với n là số thực.....	52
Hình 11.1: Kết quả thực thi thành công	56
Hình 11.2: Kết quả thực thi thành công với trường hợp nhập chuỗi hoặc số âm.....	56
Hình 12.1: Kết quả thực thi thành công	60
Hình 13.1: Kết quả thực thi thành công	65
Hình 13.2: Kết quả thực thi thành công với số thực.....	65
Hình 14.1: Kết quả thực thi thành công	70
Hình 15.1: Kết quả thực thi thành công	75

Bài tập Kỹ thuật lập trình

Hình 15.2: Kết quả thực thi thành công với giá trị là chuỗi ký tự chữ hoặc số âm.....	75
Hình 15.3: Kết quả thực thi thành công với giá trị không có số chính phuong	75
Hình 16.1: Kết quả thực thi thành công	81
Hình 16.2: Kết quả thực thi thành công với giá trị là chuỗi ký tự hoặc số thực	81
Hình 16.3: Kết quả thực thi thành công với giá trị đầu vào không có số nguyên tố.....	81
Hình 17.1: Kết quả thực thi thành công	85
Hình 17.2: Kết quả thực thi thành công với là mảng chứa giá trị có chuỗi ký tự	85
Hình 18.1: Kết quả thực thi thành công	89
Hình 19.1: Kết quả thực thi thành công	97
Hình 20.1: Kết quả thực thi thành công	103
Hình 20.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận không có đường chéo chính	103
Hình 21.1: Kết quả thực thi thành công	108
Hình 21.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận đầu vào chứa số thực	108
Hình 22.1: Kết quả thực thi thành công	113
Hình 22.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận chứa số thực hoặc số âm.....	113
Hình 23.1: Kết quả thực thi thành công	121
Hình 24.1: Kết quả thực thi thành công	133
Hình 25.1: Kết quả thực thi thành công	141
Hình 25.2: Kết quả thực thi thành công với mảng đầu vào là chuỗi ký tự.....	141

1. Bài 1

1.1. Tên đề bài

Viết chương trình nhập vào độ dài 3 cạnh của một tam giác, kiểm tra xem đó có phải là 3 cạnh của một tam giác không ? Cho biết đó là tam giác gì ?

1.2. Thuật toán

1.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập 3 cạnh a, b, c (Với điều kiện a, b, c lớn hơn 0)
- Kiểm tra điều kiện tồn tại tam giác: tổng hai cạnh bất kỳ phải lớn hơn cạnh còn lại.
Nếu không thỏa, kết luận không phải tam giác.
- Phân loại tam giác theo thứ tự:
 - o Nếu cả ba cạnh bằng nhau là tam giác đều
 - o Nếu có hai cạnh bằng nhau và thỏa định lý Pytago là Tam giác vuông cân
 - o Nếu có hai cạnh bằng nhau là Tam giác cân
 - o Nếu thỏa định lý Pytago ($a^2 + b^2 = c^2$) là Tam giác vuông
 - o Các trường hợp còn lại là Tam giác thường

1.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_canh (STRING ten) RETURN DOUBLE
    DECLARE DOUBLE x
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập cạnh ", ten, ": ")
        INPUT (x)
        IF (x > 0) THEN
            RETURN x
        ENDIF
        OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ, phải > 0. Nhập lại.")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_tam_giac (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c) RETURN
    INTEGER
    IF (a + b > c && a + c > b && b + c > a) THEN
        RETURN 1
    ENDIF
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION loai_tam_giac (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
IF (ABS(a - b) < EPS && ABS(b - c) < EPS) THEN
    OUTPUT ("Tam giac deu")
ELSE IF (ABS(a - b) < EPS || ABS(a - c) < EPS || ABS(b - c) < EPS) THEN
    DECLARE DOUBLE a2, b2, c2
    a2 = a * a
    b2 = b * b
    c2 = c * c
    IF (ABS(a2 + b2 - c2) < EPS || ABS(a2 + c2 - b2) < EPS || ABS(b2 + c2 - a2) < EPS) THEN
        OUTPUT ("Tam giac vuong can")
    ELSE
        OUTPUT ("Tam giac can")
    ENDIF
ELSE
    DECLARE DOUBLE a2, b2, c2
    a2 = a * a
    b2 = b * b
    c2 = c * c
    IF (ABS(a2 + b2 - c2) < EPS || ABS(a2 + c2 - b2) < EPS || ABS(b2 + c2 - a2) < EPS) THEN
        OUTPUT ("Tam giac vuong")
    ELSE
        OUTPUT ("Tam giac thuong")
    ENDIF
ENDIF
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhap_3_canh (DOUBLE *a, DOUBLE *b, DOUBLE *c)
    *a = nhap_canh("a")
    *b = nhap_canh("b")
    *c = nhap_canh("c")
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    DECLARE DOUBLE a, b, c
    nhap_3_canh(&a, &b, &c)
    IF (la_tam_giac(a, b, c) == 0) THEN
```

```
    OUTPUT ("Khong phai 3 canh cua tam giac")
    RETURN 0
ENDIF
OUTPUT ("Day la 3 canh cua tam giac")
loai_tam_giac(a, b, c)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

1.3. Chương trình nguồn:

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>

#define EPS 1e-9

double nhap_canh(const char *ten) {
    double x;
    while (1) {
        printf("Nhập cạnh %s: ", ten);
        if (scanf("%lf", &x) == 1 && x > 0)
            return x;
        printf("Giá trị không hợp lệ, phải > 0. Nhập lại.\n");
        while (getchar() != '\n');
    }
}

int la_tam_giac(double a, double b, double c) {
    if (a + b > c && a + c > b && b + c > a) {
        return 1;
    }
    return 0;
}

void loai_tam_giac(double a, double b, double c) {
    if (fabs(a - b) < EPS && fabs(b - c) < EPS) {
        printf("Tam giac deu\n");
    } else if (fabs(a - b) < EPS || fabs(a - c) < EPS || fabs(b - c) < EPS) {
        double a2 = a * a, b2 = b * b, c2 = c * c;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (fabs(a2 + b2 - c2) < EPS || fabs(a2 + c2 - b2) < EPS || fabs(b2 + c2 - a2)
< EPS) {
    printf("Tam giac vuong can\n");
} else {
    printf("Tam giac can\n");
}
} else {
    double a2 = a * a, b2 = b * b, c2 = c * c;
    if (fabs(a2 + b2 - c2) < EPS || fabs(a2 + c2 - b2) < EPS || fabs(b2 + c2 - a2)
< EPS) {
        printf("Tam giac vuong\n");
    } else {
        printf("Tam giac thuong\n");
    }
}

void nhap_3_canh(double *a, double *b, double *c) {
    *a = nhap_canh("a");
    *b = nhap_canh("b");
    *c = nhap_canh("c");
}

int main(void) {
    double a, b, c;
    nhap_3_canh(&a, &b, &c);
    if (!la_tam_giac(a, b, c)) {
        printf("Khong phai 3 canh cua tam giac\n");
        return 0;
    }
    printf("Day la 3 canh cua tam giac\n");
    loai_tam_giac(a, b, c);
    return 0;
}
```

1.4. Kết quả chương trình

```
Nhap canh a: 5  
Nhap canh b: 5  
Nhap canh c: 5  
Day la 3 canh cua tam giac  
Tam giac deu
```

Hình 1.1: Kết quả thực thi thành công với tam giác đều

```
Nhap canh a: 4  
Nhap canh b: 4  
Nhap canh c: 5  
Day la 3 canh cua tam giac  
Tam giac can
```

Hình 1.2: Kết quả thực thi với tam giác cân

```
Nhap canh a: 3  
Nhap canh b: 4  
Nhap canh c: 5  
Day la 3 canh cua tam giac  
Tam giac vuong
```

Hình 1.3: Kết quả thực thi với tam giác vuông

```
Nhap canh a: 4  
Nhap canh b: 5  
Nhap canh c: 6  
Day la 3 canh cua tam giac  
Tam giac thuong
```

Hình 1.4: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap canh a: 1  
Nhap canh b: 6  
Nhap canh c: 7  
Khong phai 3 canh cua tam giac
```

Hình 1.5: Kết quả thực thi với không phải là tam giác

1.5. Nhận xét

Thuật toán sử dụng hằng số epsilon ($\varepsilon = 10^{-9}$) để so sánh số thực, đảm bảo độ chính xác khi xử lý kiểu dữ liệu floating-point. Thứ tự phân loại tam giác được thiết kế hợp lý, ưu tiên kiểm tra tam giác đều trước để tránh nhầm lẫn với các trường hợp đặc biệt như tam giác cân, tam giác đều, tam giác vuông và tam giác vuông cân. Cơ chế validate dữ liệu đầu vào giúp chương trình hoạt động ổn định.

2. Bài 5

2.1. Tên đề bài

Cho các số tự nhiên m, n1,n2,..,nm ($m \geq 2$). Hãy chương trình có sử dụng hàm tìm USCLN(n1,n2, ...,nm) bằng cách sử dụng hệ thức: $USCLN(n1, n2, \dots, nm) = USCLN(USCLN(n1, n2, \dots, nm-1), nm)$

2.2. Thuật toán

2.2.1. Phát biểu thuật toán

- Kiểm tra trường hợp đặc biệt: nếu tất cả các số đều bằng 0 thì USCLN không xác định.

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- Tính USCLN của hai số bằng thuật toán Euclid:
 - o Lặp: chia a cho b, lấy phần dư
 - o Gán: $a = b$, $b = \text{phần dư}$
 - o Dừng khi $b = 0$, kết quả là a
- Tính USCLN của nhiều số bằng cách áp dụng tính chất:
 - o $\text{USCLN}(a, b, c) = \text{USCLN}(\text{USCLN}(a, b), c)$
 - o Lần lượt tính USCLN với từng phần tử trong dãy

2.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_tu_nhien (STRING s) RETURN INTEGER
    IF (s[0] == NULL) THEN RETURN 0 ENDIF
    FOR (i = 0; i < LENGTH(s); i++)
        IF (s[i] IS NOT DIGIT) THEN RETURN 0 ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG
    DECLARE LONG_LONG x = 0
    FOR (i = 0; i < LENGTH(s); i++)
        x = x * 10 + (s[i] - '0')
    ENDFOR
    RETURN x
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION uscln2 (LONG_LONG a, LONG_LONG b) RETURN
LONG_LONG
    WHILE (b != 0)
        t = a % b
        a = b
        b = t
    ENDWHILE
    RETURN a
```

ENDFUNCTION

```
FUNCTION uscln_nhieu (ARRAY arr[], INTEGER n) RETURN LONG_LONG
DECLARE LONG_LONG g = arr[0]
FOR (i = 1; i < n; i++)
    g = uscln2(g, arr[i])
ENDFOR
RETURN g
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
WHILE (1)
    nhap_chuoi("so luong phan tu m", buf)
    IF (la_so_tu_nhien(buf)) THEN
        m = to_ll(buf)
        IF (m >= 2) THEN BREAK ENDIF
    ENDIF
ENDWHILE
FOR (i = 0; i < m; i++)
    nhap_chuoi(ten, A[i])
ENDFOR
dem = 0
FOR (i = 0; i < m; i++)
    IF (la_so_tu_nhien(A[i])) THEN
        hop_le[dem] = to_ll(A[i])
        dem = dem + 1
    ENDIF
ENDFOR
ketqua = uscln_nhieu(hop_le, dem)
OUTPUT ("USCLN cua cac so tu nhien hop le = ", ketqua)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

2.3. Chương trình nguồn:

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
void nhap_chuoi(const char *ten, char *out) {  
    printf("Nhập %s: ", ten);  
    scanf("%s", out);  
}
```

```
int la_so_tu_nhien(const char *s) {  
    int i = 0;  
    if (s[0] == '\0') return 0;  
    for (i = 0; s[i]; i++)  
        if (!isdigit(s[i]))  
            return 0;  
    return 1;  
}
```

```
long long to_ll(const char *s) {  
    long long x = 0;  
    int i;  
    for (i = 0; s[i]; i++)  
        x = x * 10 + (s[i] - '0');  
    return x;  
}
```

```
long long uscln2(long long a, long long b) {  
    long long t;  
    while (b != 0) {  
        t = a % b;  
        a = b;  
        b = t;  
    }  
    return a;  
}
```

```
long long uscln_nhieu(long long arr[], int n) {  
    int i;  
    long long g = arr[0];  
    for (i = 1; i < n; i++)  
        g = uscln2(g, arr[i]);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
return g;  
}  
  
int main() {  
    char buf[100];  
    int m = 0;  
    while (1) {  
        nhap_chuoi("so luong phan tu m", buf);  
        if (la_so_tu_nhien(buf)) {  
            m = (int)to_ll(buf);  
            if (m >= 2) break;  
        }  
        printf("m phai la so tu nhien >= 2. Nhap lai.\n");  
    }  
    char A[200][100];  
    printf("\n==== Nhập %d giá trị bất kỳ ====\n", m);  
    int i;  
    for (i = 0; i < m; i++) {  
        char ten[50];  
        sprintf(ten, "%d", i + 1);  
        nhap_chuoi(ten, A[i]);  
    }  
    long long hop_le[200];  
    int dem = 0;  
    for (i = 0; i < m; i++) {  
        if (la_so_tu_nhien(A[i])) {  
            hop_le[dem++] = to_ll(A[i]);  
        }  
    }  
    if (dem == 0) {  
        printf("\nKhông có số tự nhiên hợp lệ nào.\n");  
        return 0;  
    }  
    int tat_ca_bang_0 = 1;  
    for (i = 0; i < dem; i++) {  
        if (hop_le[i] != 0) {  
            tat_ca_bang_0 = 0;
```

```
break;  
}  
}  
if (tat_ca_bang_0) {  
    printf("\nTat ca so tu nhien = 0, USCLN khong xac dinh\n");  
    return 0;  
}  
long long ketqua = uscln_nhieu(hop_le, dem);  
printf("\nUSCLN cua cac so tu nhien hop le = %lld\n", ketqua);  
return 0;  
}
```

2.4. Kết quả chương trình

```
Nhap so luong phan tu m: 2  
== Nhập 2 giá trị bất kỳ ==  
Nhập n1: 12  
Nhập n2: 18  
  
USCLN cua cac so tu nhien hop le = 6
```

Hình 2.1: Kết quả thực thi thành công với m bằng 2

```
Nhap so luong phan tu m: 4  
== Nhập 4 giá trị bất kỳ ==  
Nhập n1: 7  
Nhập n2: 13  
Nhập n3: 19  
Nhập n4: 29  
  
USCLN cua cac so tu nhien hop le = 1
```

Hình 2.2: Kết quả thực thi với m lớn hơn 2

2.5. Nhận xét

Sử dụng thuật toán Euclid để tính USCLN của 2 số, sau đó mở rộng cho nhiều số: $USCLN(a,b,c) = USCLN(USCLN(a,b),c)$. Chương trình có kiểm tra đầu vào bằng chuỗi để lọc số tự nhiên hợp lệ.

3. Bài 9

3.1. Tên đề tài

Hãy viết chương trình có sử dụng hàm để tính giá trị của biểu thức

$$1 - \frac{1}{2} - \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{999} - \frac{1}{1000}$$
 theo các cách sau đây:

- Tính từ trái sang phải
- Tính từ phải sang trái
- Tính tổng $S_1 = 1 + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{999}$ và $S_2 = 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \dots + \frac{1}{1000}$
- So sánh kết quả câu b và c. Giải thích tại sao kết quả khác nhau?

3.2. Thuật toán

3.2.1. Phát biểu thuật toán

- Câu a: Duyệt i từ 1 đến n, cộng 1/i nếu i lẻ, trừ 1/i nếu i chẵn. Cách này cộng số lớn trước nên sai số tích lũy nhiều hơn.
- Câu b: Duyệt i từ n về 1, thực hiện tương tự. Cách này cộng số nhỏ trước nên sai số ít hơn.
- Câu c: Tính riêng tổng các số hạng lẻ (S1) và tổng các số hạng chẵn (S2), sau đó trả về S1 - S2.

3.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION tinh_trai_sang_phai (INTEGER n) RETURN DOUBLE
DECLARE DOUBLE tong = 0.0
FOR (i = 1; i <= n; i++)
    IF (i % 2 == 0) THEN
        tong = tong - 1.0 / i
    ELSE
        tong = tong + 1.0 / i
    ENDIF
ENDFOR
RETURN tong
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_phai_sang_trai (INTEGER n) RETURN DOUBLE
DECLARE DOUBLE tong = 0.0
FOR (i = n; i >= 1; i--)
    IF (i % 2 == 0) THEN
        tong = tong - 1.0 / i
    ELSE
        tong = tong + 1.0 / i
    ENDIF
ENDFOR
RETURN tong
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_tach_s1_s2 (INTEGER n) RETURN DOUBLE
DECLARE DOUBLE s1 = 0.0, s2 = 0.0
FOR (i = 1; i <= n; i++)
    IF (i % 2 == 0) THEN
```

```
s2 = s2 + 1.0 / i
ELSE
    s1 = s1 + 1.0 / i
ENDIF
ENDFOR
RETURN s1 - s2
ENDFUNCTION

FUNCTION xu_ly ()
    DECLARE INTEGER n = 10000
    DECLARE DOUBLE kq_a, kq_b, kq_c
    kq_a = tinh_trai_sang_phai(n)
    kq_b = tinh_phai_sang_trai(n)
    kq_c = tinh_tach_s1_s2(n)
    OUTPUT (kq_a, kq_b, kq_c)
    IF (kq_b == kq_c) THEN
        OUTPUT ("Kết quả bằng nhau")
    ELSE
        OUTPUT ("Kết quả khác nhau do sai số floating point")
    ENDIF
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    xu_ly()
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

3.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>

double tinh_trai_sang_phai(int n) {
    int i;
    double tong = 0.0;
    for (i = 1; i <= n; i++) {
        if (i % 2 == 0)
            tong -= 1.0 / i;
        else
            tong += 1.0 / i;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    }
    return tong;
}

double tinh_phai_sang_trai(int n) {
    int i;
    double tong = 0.0;
    for (i = n; i >= 1; i--) {
        if (i % 2 == 0)
            tong -= 1.0 / i;
        else
            tong += 1.0 / i;
    }
    return tong;
}

double tinh_tach_s1_s2(int n) {
    int i;
    double s1 = 0.0;
    double s2 = 0.0;
    for (i = 1; i <= n; i++) {
        if (i % 2 == 0)
            s2 += 1.0 / i;
        else
            s1 += 1.0 / i;
    }
    return s1 - s2;
}

void xu_ly() {
    int n = 10000;
    double kq_a = tinh_trai_sang_phai(n);
    printf("a. Tong tinh tu trai sang phai: %.15lf\n", kq_a);
    double kq_b = tinh_phai_sang_trai(n);
    printf("b. Tong tinh tu phai sang trai: %.15lf\n", kq_b);
    double kq_c = tinh_tach_s1_s2(n);
    printf("c. Tong s1 - s2: %.15lf\n", kq_c);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (kq_b == kq_c)
    printf("d. Ket qua b va c bang nhau\n");
else
    printf("d. Ket qua b va c khac nhau\n");
printf(" Ly do khac nhau: do sai so cham phan (floating point) khi cong tru
cac so nho theo thu tu khac nhau.\n");
}

int main() {
    xu_ly();
    return 0;
}
```

3.4. Kết quả

- a. Tong tinh tu trai sang phai: 0.693097183059958
- b. Tong tinh tu phai sang trai: 0.693097183059945
- c. Tong s1 - s2: 0.693097183059954
- d. Ket qua b va c khac nhau
Ly do khac nhau: do sai so cham phan (floating point) khi cong tru cac so nho theo thu tu khac nhau.

Hình 3.1: Kết quả thực thi thành công

3.5. Nhận xét

Bài toán minh họa sai số cộng dồn trong số thực floating point. Thứ tự cộng các số nhỏ ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng. Cách tính từ phải sang trái (cộng số nhỏ trước) thường chính xác hơn

4. Bài 14

4.1. Tên đề tài

Cho một tam giác có 3 cạnh là a,b,c. Hãy tính

- a. Độ dài các chiều cao của tam giác
- b. Độ dài 3 đường trung tuyến
- c. Độ dài 3 đường phân giác
- d. Bán kính đường tròn nội tiếp và ngoại tiếp.

Viết chương trình sử dụng hàm để giải bài toán này.

4.2. Thuật Toán

4.2.1. Phát biểu bài toán

- Nhập 3 cạnh a, b, c (kiểm tra $a, b, c > 0$)
- Kiểm tra điều kiện tam giác $a + b > c$ và $a + c > b$ và $b + c > a$
- Tính diện tích bằng công thức Heron: $S = \sqrt{p(p - a)(p - b)(p - c)}$ với p là nửa chu vi. Từ diện tích suy ra các yếu tố khác.
- Các công thức tính toán:

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- Chiều cao: $h_a = 2 \cdot S/a$
- Đường trung tuyến: $m_a = \sqrt{2b^2 + 2c^2 - a^2}/2$
- Đường phân giác: $l_a = \sqrt{bc(1 - a^2/(b + c)^2)}$
- Bán kính nội tiếp: $r = S/p$, ngoại tiếp: $R = abc/(4S)$

4.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_canh (STRING ten) RETURN DOUBLE
```

```
DECLARE DOUBLE x
```

```
WHILE (1)
```

```
    OUTPUT ("Nhập cạnh ", ten, ": ")
```

```
    INPUT (x)
```

```
    IF (x > 0) RETURN x
```

```
    OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ, phải > 0. Nhập lại.")
```

```
ENDWHILE
```

```
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_tam_giac (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c) RETURN  
INTEGER
```

```
RETURN (a + b > c) && (a + c > b) && (b + c > a)
```

```
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION dien_tich (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c) RETURN  
DOUBLE
```

```
DECLARE DOUBLE p = (a + b + c) / 2.0
```

```
DECLARE DOUBLE S2 = p * (p - a) * (p - b) * (p - c)
```

```
IF (S2 <= EPSILON) RETURN 0
```

```
RETURN SQRT(S2)
```

```
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_chieu_cao (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c)
```

```
DECLARE DOUBLE S = dien_tich(a, b, c)
```

```
IF (S == 0) RETURN
```

```
OUTPUT ("Chieu cao ha = ", 2*S/a)
```

```
OUTPUT ("Chieu cao hb = ", 2*S/b)
```

```
OUTPUT ("Chieu cao hc = ", 2*S/c)
```

```
ENDFUNCTION
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
FUNCTION tinh_trung_tuyen (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c)
    OUTPUT ("Trung tuyen ma = ", SQRT(2*b*b + 2*c*c - a*a)/2)
    OUTPUT ("Trung tuyen mb = ", SQRT(2*a*a + 2*c*c - b*b)/2)
    OUTPUT ("Trung tuyen mc = ", SQRT(2*a*a + 2*b*b - c*c)/2)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_phan_giac (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c)
    OUTPUT ("Phan giac la = ", SQRT(b*c * (1 - a*a/((b+c)*(b+c))))))
    OUTPUT ("Phan giac lb = ", SQRT(a*c * (1 - b*b/((a+c)*(a+c))))))
    OUTPUT ("Phan giac lc = ", SQRT(a*b * (1 - c*c/((a+b)*(a+b))))))
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_ban_kinh (DOUBLE a, DOUBLE b, DOUBLE c)
    DECLARE DOUBLE S = dien_tich(a, b, c)
    DECLARE DOUBLE p = (a + b + c) / 2.0
    IF (S == 0) RETURN
    OUTPUT ("Ban kinh noi tiep r = ", S/p)
    OUTPUT ("Ban kinh ngoai tiep R = ", a*b*c/(4*S))
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xu_ly ()
    DECLARE DOUBLE a, b, c
    a = nhap_canh("a")
    b = nhap_canh("b")
    c = nhap_canh("c")
    IF (!la_tam_giac(a, b, c))
        OUTPUT ("Ba canh khong tao thanh tam giac.")
        RETURN
    ENDIF
    tinh_chieu_cao(a, b, c)
    tinh_trung_tuyen(a, b, c)
    tinh_phan_giac(a, b, c)
    tinh_ban_kinh(a, b, c)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    xu_ly()
```

RETURN 0

ENDFUNCTION

4.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
```

```
#define EPSILON 1e-12
```

```
double nhap_canh(const char *ten) {
    double x;
    while (1) {
        printf("Nhập cạnh %s: ", ten);
        if (scanf("%lf", &x) == 1 && x > 0)
            return x;
        printf("Giá trị không hợp lệ, phải > 0. Nhập lại.\n");
        while (getchar() != '\n');
    }
}
```



```
int la_tam_giac(double a, double b, double c) {
    return (a + b > c) && (a + c > b) && (b + c > a);
}
```

```
double dien_tich(double a, double b, double c) {
    double p = (a + b + c) / 2.0;
    double S2 = p * (p - a) * (p - b) * (p - c);
    if (S2 <= EPSILON) return 0;
    return sqrt(S2);
}
```

```
void tinh_chieu_cao(double a, double b, double c) {
    double S = dien_tich(a, b, c);
    if (S == 0) {
        printf("Tam giác suy biến → không có chiều cao.\n");
        return;
    }
    printf("Chiều cao h = %.6lf\n", 2*S/a);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("Chieu cao hb = %.6lf\n", 2*S/b);
printf("Chieu cao hc = %.6lf\n", 2*S/c);
}

void tinh_trung_tuyen(double a, double b, double c) {
    printf("Trung tuyen ma = %.6lf\n", sqrt(2*b*b + 2*c*c - a*a)/2);
    printf("Trung tuyen mb = %.6lf\n", sqrt(2*a*a + 2*c*c - b*b)/2);
    printf("Trung tuyen mc = %.6lf\n", sqrt(2*a*a + 2*b*b - c*c)/2);
}

void tinh_phan_giac(double a, double b, double c) {
    printf("Phan giac la = %.6lf\n", sqrt(b*c * (1 - a*a/((b+c)*(b+c))))) ;
    printf("Phan giac lb = %.6lf\n", sqrt(a*c * (1 - b*b/((a+c)*(a+c))))) ;
    printf("Phan giac lc = %.6lf\n", sqrt(a*b * (1 - c*c/((a+b)*(a+b))))) ;
}

void tinh_ban_kinh(double a, double b, double c) {
    double S = dien_tich(a, b, c);
    double p = (a + b + c)/2.0;
    if (S == 0) {
        printf("Tam giac suy bien → khong ton tai ban kinh noi/ngoai tiep.\n");
        return;
    }
    printf("Ban kinh noi tiep r = %.6lf\n", S/p);
    printf("Ban kinh ngoai tiep R = %.6lf\n", a*b*c/(4*S));
}

void xu_ly() {
    printf("Nhập ba canh cua tam giac\n");
    double a = nhap_canh("a");
    double b = nhap_canh("b");
    double c = nhap_canh("c");
    if (!la Tam_giac(a, b, c)) {
        printf("Ba canh khong tao thanh tam giac.\n");
        return;
    }
    if (fabs(a + b - c) < EPSILON ||
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
fabs(a + c - b) < EPSILON ||  
fabs(b + c - a) < EPSILON) {  
    printf("Day la tam giac SUY BIEN.\n");  
    return;  
}  
  
printf("\n==== Ket qua tinh toan ===\n");  
tinh_chieu_cao(a, b, c);  
tinh_trung_tuyen(a, b, c);  
tinh_phan_giac(a, b, c);  
tinh_ban_kinh(a, b, c);  
}  
  
int main() {  
    xu_ly();  
    return 0;  
}
```

4.4. Kết quả

```
Nhap ba canh cua tam giac  
Nhap canh a: 6  
Nhap canh b: 6  
Nhap canh c: 6  
  
==== Ket qua tinh toan ===  
Chieu cao ha = 5.196152  
Chieu cao hb = 5.196152  
Chieu cao hc = 5.196152  
Trung tuyen ma = 5.196152  
Trung tuyen mb = 5.196152  
Trung tuyen mc = 5.196152  
Phan giac la = 5.196152  
Phan giac lb = 5.196152  
Phan giac lc = 5.196152  
Ban kinh noi tiep r = 1.732051  
Ban kinh ngoai tiep R = 3.464102
```

Hình 4.1: Kết quả thực thi với tam giác đều

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
Nhap ba canh cua tam giac  
Nhap canh a: 5  
Nhap canh b: 5  
Nhap canh c: 8  
  
==== Ket qua tinh toan ====  
Chieu cao ha = 4.800000  
Chieu cao hb = 4.800000  
Chieu cao hc = 3.000000  
Trung tuyen ma = 6.184658  
Trung tuyen mb = 6.184658  
Trung tuyen mc = 3.000000  
Phan giac la = 5.838051  
Phan giac lb = 5.838051  
Phan giac lc = 3.000000  
Ban kinh noi tiep r = 1.333333  
Ban kinh ngoai tiep R = 4.166667
```

Hình 4.2: Kết quả thực thi với tam giác cân

```
Nhap ba canh cua tam giac  
Nhap canh a: 3  
Nhap canh b: 4  
Nhap canh c: 5  
  
==== Ket qua tinh toan ====  
Chieu cao ha = 4.000000  
Chieu cao hb = 3.000000  
Chieu cao hc = 2.400000  
Trung tuyen ma = 4.272002  
Trung tuyen mb = 3.605551  
Trung tuyen mc = 2.500000  
Phan giac la = 4.216370  
Phan giac lb = 3.354102  
Phan giac lc = 2.424366  
Ban kinh noi tiep r = 1.000000  
Ban kinh ngoai tiep R = 2.500000
```

Hình 4.3: Kết quả thực thi với tam giác vuông

```
Nhap ba canh cua tam giac  
Nhap canh a: 7  
Nhap canh b: 10  
Nhap canh c: 12  
  
==== Ket qua tinh toan ====  
Chieu cao ha = 9.993620  
Chieu cao hb = 6.995534  
Chieu cao hc = 5.829612  
Trung tuyen ma = 10.476163  
Trung tuyen mb = 8.455767  
Trung tuyen mc = 6.204837  
Phan giac la = 10.385145  
Phan giac lb = 7.793029  
Phan giac lc = 5.926306  
Ban kinh noi tiep r = 2.412253  
Ban kinh ngoai tiep R = 6.003830
```

Hình 4.4: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap ba canh cua tam giac  
Nhap canh a: 1  
Nhap canh b: 6  
Nhap canh c: 7  
Ba canh khong tao thanh tam giac.
```

Hình 4.5: Kết quả thực thi với số đo không phải là tam giác

4.5. Nhận xét

Bài toán vận dụng các công thức hình học cơ bản để tính toán đầy đủ các yếu tố của tam giác từ ba cạnh cho trước. Công thức được sử dụng làm nền tảng để tính diện tích, từ đó suy ra các đại lượng còn lại một cách có hệ thống. Thuật toán đảm bảo tính chính xác thông qua việc xử lý các trường hợp biên như tam giác suy biến.

5. Bài 20

5.1. Tên đề bài

Cho số tự nhiên n ($n \leq 99$). Hãy viết chương trình sử dụng hàm kiểm tra n^2 có bằng tổng các lập phương các chữ số của n hay không ?

5.2. Thuật toán

5.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập n trong [0, 99] (xử lý nhập sai)
- Tách từng chữ số của n bằng phép toán: lấy chữ số cuối digit = $n \% 10$, bỏ chữ số cuối $n = \frac{n}{10}$. Lặp cho đến khi n = 0.
- Tính tổng lập phương: $\sum_{i=1}^k d_i^3$ với d_i là các chữ số của n.
- So sánh n^2 với tổng lập phương để đưa ra kết luận.

5.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_so_tu_nhien () RETURN INTEGER
    DECLARE DOUBLE x
    DECLARE INTEGER n
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập n (0 <= n <= 99): ")
        INPUT (x)
        IF (x == FLOOR(x)) THEN
            n = (INTEGER)x
            IF (n >= 0 && n <= 99) THEN
                RETURN n
            ENDIF
        ENDIF
        OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại!")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tong_lap_phuong (INTEGER n) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER sum = 0
    DECLARE INTEGER digit
    WHILE (n > 0)
        digit = n % 10
        sum = sum + digit * digit * digit
        n = n / 10
    ENDWHILE
    RETURN sum
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION kiem_tra (INTEGER n) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER n2 = n * n
    DECLARE INTEGER tong = tong_lap_phuong(n)
    IF (n2 == tong) THEN RETURN 1 ENDIF
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    DECLARE INTEGER n = nhap_so_tu_nhien()
    IF (kiem_tra(n) == 1) THEN
        OUTPUT ("Dung: n^2 = tong lap phuong cac chu so cua n")
    ELSE
        OUTPUT ("Sai: n^2 khong bang tong lap phuong cac chu so cua n")
    ENDIF
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

5.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>

int nhap_so_tu_nhien() {
    double x;
    int n;
    while (1) {
        printf("Nhập n (0 <= n <= 99): ");
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (scanf("%lf", &x) == 1) {
    if (x == (int)x) {
        n = (int)x;
        if (n >= 0 && n <= 99)
            return n;
    }
}
printf("Gia tri khong hop le. Nhap lai!\n");
while (getchar() != '\n');

}

int tong_lap_phuong(int n) {
    int sum = 0;
    int temp = n;
    int digit;
    while (temp > 0) {
        digit = temp % 10;
        sum += digit * digit * digit;
        temp /= 10;
    }
    return sum;
}

int kiem_tra(int n) {
    int n2 = n * n;
    int tong = tong_lap_phuong(n);
    return n2 == tong;
}

int main() {
    int n = nhap_so_tu_nhien();
    if (kiem_tra(n)) {
        printf("Dung: n^2 = tong lap phuong cac chu so cua n\n");
    } else {
        printf("Sai: n^2 khong bang tong lap phuong cac chu so cua n\n");
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    return 0;  
}
```

5.4. Kết quả

```
Nhap n (0 <= n <= 99): 0  
Dung: n^2 = tong lap phuong cac chu so cua n
```

Hình 5.1: Kết quả thực thi với n bằng 0

```
Nhap n (0 <= n <= 99): 1  
Dung: n^2 = tong lap phuong cac chu so cua n
```

Hình 5.2: Kết quả thực thi với n bằng 1

```
Nhap n (0 <= n <= 99): 2  
Sai: n^2 khong bang tong lap phuong cac chu so cua n
```

Hình 5.3: Kết quả thực thi thành công với n là số ngẫu nhiên

5.5. Nhận xét

Bài toán kiểm tra tính chất số học, yêu cầu phân tích cấu trúc chữ số của một số tự nhiên. Thuật toán sử dụng kỹ thuật tách chữ số bằng phép chia lấy dư và chia nguyên để tính tổng lập phương. Xử lý nhập liệu kỹ (số thực, số âm, vượt phạm vi). Với $n \in [0, 99]$, chỉ có $n = 1$ thỏa mãn ($1^2 = 1^3 = 1$).

6. Bài 23

6.1. Tên đề bài

Cho số thực a và số tự nhiên n . Hãy viết chương trình có sử dụng hàm để tính:

- a. a^n
- b. $a(a+1)\dots(a+n-1)$
- c. $\frac{1}{a} + \frac{1}{a(a+1)} + \dots + \frac{1}{a(a+1)\dots(a+n)}$

6.2. Thuật toán

6.2.1. Phát biểu bài toán

- Nhập a (số thực) và n (số tự nhiên nghiêm ngặt)
- Thực hiện tính toán
 - o a) Lũy thừa: $a^n = a_1 \times a_2 \times \dots \times a_n$
 - o b) Tích liên tiếp: $P = a \times (a + 1) \times (a + 2) \times \dots \times (a + n - 1) = \prod_{i=0}^{n-1} (a + i)$
 - o c) Tổng phân số: $S = \frac{1}{a} + \frac{1}{a(a+1)} + \frac{1}{a(a+1)(a+2)} + \dots = \sum_{i=0}^n \frac{1}{\prod_{j=0}^i (a+j)}$

- In kết quả ra màn hình

6.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_so_thuc (STRING ten) RETURN DOUBLE  
WHILE (1)  
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
INPUT (x)
    IF (HOP_LE) RETURN x
ENDWHILE
ENDFUNCTION

FUNCTION nhap_so_tu_nhien (STRING ten) RETURN INTEGER
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
        INPUT (s)
        IF (CHI_GOM_CHU_SO(s))
            n = CHUYEN_SANG_SO(s)
            RETURN n
        ENDIF
        OUTPUT ("Giá trị phải là số tự nhiên. Nhập lại.")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_mu (DOUBLE a, INTEGER n) RETURN DOUBLE
    DECLARE DOUBLE kq = 1
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        kq = kq * a
    ENDFOR
    RETURN kq
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_tich (DOUBLE a, INTEGER n) RETURN DOUBLE
    DECLARE DOUBLE kq = 1
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        kq = kq * (a + i)
    ENDFOR
    RETURN kq
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_tong (DOUBLE a, INTEGER n, INTEGER *loi) RETURN
DOUBLE
    IF (a == 0)
        *loi = 1
```

```
    RETURN 0
ENDIF
*loi = 0
DECLARE DOUBLE tich = 1, tong = 0
FOR (i = 0; i <= n; i++)
    IF (i > 0) tich = tich * (a + i - 1)
    IF (tich == 0) *loi = 1; RETURN 0
    tong = tong + 1.0 / tich
ENDFOR
RETURN tong
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    a = nhap_so_thuc("a")
    n = nhap_so_tu_nhien("n")
    OUTPUT ("a^n = ", tinh_mu(a, n))
    OUTPUT ("Tich = ", tinh_tich(a, n))
    tong = tinh_tong(a, n, loi)
    IF (loi) OUTPUT ("Khong the tinh")
    ELSE OUTPUT ("Tong = ", tong)
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

6.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>
```

```
double nhap_so_thuc(const char *ten) {
    double x;
    while (1) {
        printf("Nhập %s: ", ten);
        if (scanf("%lf", &x) == 1)
            return x;
        printf("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.\n");
        while (getchar() != '\n');
    }
}
```

```
int nhap_so_tu_nhien(const char *ten) {
    char s[100];
    int i;
    while (1) {
        int hop_le = 1;
        printf("Nhập %s: ", ten);
        scanf("%s", s);
        for (i = 0; s[i] != '\0'; i++) {
            if (!isdigit(s[i])) {
                hop_le = 0;
                break;
            }
        }
        if (hop_le) {
            int n = 0;
            for (i = 0; s[i] != '\0'; i++)
                n = n * 10 + (s[i] - '0');
            return n;
        }
        printf("Giá trị n phải là số tự nhiên (không dấu chấm, không thập phân!).\nNhập lại.\n");
    }
}

double tinh_mu(double a, int n) {
    int i;
    double kq = 1;
    for (i = 0; i < n; i++)
        kq *= a;
    return kq;
}

double tinh_tich(double a, int n) {
    int i;
    double kq = 1;
    for (i = 0; i < n; i++)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
kq *= (a + i);
return kq;
}

double tinh_tong(double a, int n, int *loi) {
    int i;
    double tich = 1;
    double tong = 0;
    if (a == 0) {
        *loi = 1;
        return 0;
    }
    *loi = 0;
    for (i = 0; i <= n; i++) {
        if (i > 0)
            tich *= (a + i - 1);
        if (tich == 0) {
            *loi = 1;
            return 0;
        }
        tong += 1.0 / tich;
    }
    return tong;
}

int main(void) {
    double a = nhap_so_thuc("a");
    int n = nhap_so_tu_nhien("n");
    printf("\n==== Ket qua ====\n");
    printf("a) a^n = %lf\n", tinh_mu(a, n));
    printf("b) Tich = %lf\n", tinh_tich(a, n));
    int loi;
    double tong = tinh_tong(a, n, &loi);
    if (loi)
        printf("c) Khong the tinh (do chia 0)\n");
    else
        printf("c) Tong = %lf\n", tong);
```

```
    return 0;  
}
```

6.4. Kết quả

```
Nhap a: 2  
Nhap n: 3  
  
==== Ket qua ====  
a) a^n = 8.000000  
b) Tich = 24.000000  
c) Tong = 1.708333
```

Hình 6.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap a: 0  
Nhap n: 3  
  
==== Ket qua ====  
a) a^n = 0.000000  
b) Tich = 0.000000  
c) Khong the tinh (do chia 0)
```

Hình 6.2: Kết quả thực thi thành công với a bằng 0

```
Nhap a: 1  
Nhap n: 0  
  
==== Ket qua ====  
a) a^n = 1.000000  
b) Tich = 1.000000  
c) Tong = 1.000000
```

Hình 6.3: Kết quả thực thi thành công với n bằng 0

6.5. Nhận xét

Bài toán tổng hợp các phép tính cơ bản trên dãy số, bao gồm lũy thừa, tích liên tiếp và tổng phân số. Thuật toán sử dụng kỹ thuật tích lũy để tối ưu việc tính toán, tránh phải tính lại tích ở mỗi bước. Nhập n nghiêm ngặt chỉ chấp nhận chuỗi chữ số (không cho 2.0, 3.0). Việc xử lý trường hợp chia cho 0 được thực hiện cẩn thận để đảm bảo tính ổn định của chương trình.

7. Bài 34

7.1. Tên đề bài

Viết chương trình nhập vào chuỗi số nguyên dương a và kiểm tra a có phải là chuỗi số tự đối xứng không?

Ví dụ: 5, 232, 5775 tự đối xứng, nhưng 2342 thì không tự đối xứng. 01 là không đối xứng

7.2. Thuật toán

7.2.1. Phát biểu thuật toán

- Đặt hai con trỏ: left ở đầu chuỗi, right ở cuối chuỗi.
- So sánh ký tự tại hai vị trí. Nếu khác nhau, kết luận không đối xứng.

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- Di chuyển left sang phải, right sang trái. Lặp buocws treen cho đến khi hai con trỏ gặp nhau.
- Nếu hoàn thành vòng lặp, kết luận chuỗi đối xứng.

7.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING s, INTEGER max_len)
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập chuỗi số nguyên dương a: ")
        INPUT (s)
        DECLARE INTEGER hop_le = 1
        FOR (i = 0; i < LENGTH(s); i++)
            IF (s[i] < '0' || s[i] > '9') THEN
                hop_le = 0
                BREAK
            ENDIF
        ENDFOR
        IF (hop_le == 1 && s[0] == '0' && LENGTH(s) > 1) THEN
            hop_le = 0
        ENDIF
        IF (hop_le == 1) THEN RETURN ENDIF
        OUTPUT ("Chuỗi không hợp lệ. Nhập lại.")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION

FUNCTION la_doi_xung (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER l = 0
    DECLARE INTEGER r = LENGTH(s) - 1
    WHILE (l < r)
        IF (s[l] != s[r]) THEN RETURN 0 ENDIF
        l = l + 1
        r = r - 1
    ENDWHILE
    RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION main ()
    DECLARE STRING a[105]
    nhap_chuoi(a, 105)
```

```
IF (la_doi_xung(a) == 1) THEN
    OUTPUT ("Chuoi tu doi xung")
ELSE
    OUTPUT ("Chuoi khong tu doi xung")
ENDIF
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

7.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

void nhap_chuoi(char *s, int max_len) {
    while (1) {
        printf("Nhập chuỗi số nguyên dương a: ");
        scanf("%s", s);
        int i;
        int hop_le = 1;
        for (i = 0; s[i] != '\0'; i++) {
            if (s[i] < '0' || s[i] > '9') {
                hop_le = 0;
                break;
            }
        }
        if (hop_le && s[0] == '0' && strlen(s) > 1)
            hop_le = 0;
        if (hop_le)
            return;
        printf("Chuỗi không hợp lệ. Nhập lại.\n");
    }
}

int la_doi_xung(const char *s) {
    int l = 0;
    int r = strlen(s) - 1;
    while (l < r) {
        if (s[l] != s[r])
            return 0;
```

```
    l++;
    r--;
}
return 1;
}

int main(void) {
    char a[105];
    nhap_chuoi(a, 105);
    if (la_doi_xung(a))
        printf("Chuoi tu doi xung\n");
    else
        printf("Chuoi khong tu doi xung\n");
    return 0;
}
```

7.4. Kết quả

```
Nhap chuoi so nguyen duong a: 5
Chuoi tu doi xung
```

Hình 7.1: Kết quả thực thi thành công với a là số có 1 chữ số

```
Nhap chuoi so nguyen duong a: 232
Chuoi tu doi xung
```

Hình 7.2: Kết quả thực thi thành công

7.5. Nhận xét

Two Pointers là giải pháp tối ưu cho bài toán kiểm tra palindrome, chỉ cần duyệt $n/2$ cặp ký tự. Sử dụng chuỗi thay vì số giúp xử lý được số rất lớn (vượt quá giới hạn long long). Thuật toán dừng sớm khi phát hiện không đối xứng.

8. Bài 37

8.1. Tên đề bài

Cho số tự nhiên N ($N \leq 7000000$). Phân tích N thành tổng các số chính phương nhỏ dần sao cho số các số hạng là ít nhất.

Ví dụ: $30 = 5^2 + 2^2 + 1^2$

8.2. Thuật toán

8.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập N ($1 \leq N \leq 7000000$)
- Lắp N > 0

- o Tìm số chính phương lớn nhất không vượt quá N bằng công thức: $sq = \sqrt{N}$. Lưu lại sq và căn bậc hai k.

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- Trừ N đi sq và lặp lại cho đến khi N = 0. Mỗi bước đều chọn số chính phương lớn nhất có thê.
- Kết quả được biểu diễn dưới dạng: $N = k_1^2 + k_2^2 + \dots + k_m^2$

8.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_n () RETURN INTEGER
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập N (N <= 7000000): ")
        INPUT (s)
        IF (CHI_GOM_CHU_SO(s)) THEN
            n = CHUYEN_SANG_SO(s)
            IF (n > 0 && n <= 7000000) THEN
                RETURN n
            ENDIF
        ENDIF
        OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION so_cp_lon_nhat (INTEGER x) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER k = FLOOR(SQRT(x))
    RETURN k * k
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    DECLARE INTEGER N = nhap_n()
    DECLARE INTEGER temp = N
    DECLARE ARRAY cp[100], mu[100]
    DECLARE INTEGER cnt = 0
    WHILE (temp > 0)
        sq = so_cp_lon_nhat(temp)
        k = SQRT(sq)
        cp[cnt] = sq
        mu[cnt] = k
        cnt = cnt + 1
        temp = temp - sq
    ENDWHILE
    OUTPUT (N, " = ")
```

```
FOR (i = 0; i < cnt; i++)
    OUTPUT (mu[i], "^2")
    IF (i < cnt - 1) THEN OUTPUT (" + ") ENDIF
ENDFOR
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

8.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#include <ctype.h>
```

```
int nhap_n() {
    char s[100];
    int i;
    while (1) {
        int hop_le = 1;
        printf("Nhập N (N <= 7000000): ");
        scanf("%s", s);
        for (i = 0; s[i] != '\0'; i++) {
            if (!isdigit(s[i])) {
                hop_le = 0;
                break;
            }
        }
        if (hop_le) {
            long long n = 0;
            for (i = 0; s[i] != '\0'; i++)
                n = n * 10 + (s[i] - '0');
            if (n > 0 && n <= 7000000)
                return (int)n;
        }
        printf("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.\n");
    }
}
```

```
int so_cp_lon_nhat(int x) {
    int k = (int)sqrt(x);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
return k * k;  
}  
  
int main() {  
    int N = nhap_n();  
    int temp = N;  
    int cp[100];  
    int mu[100];  
    int cnt = 0;  
    while (temp > 0) {  
        int sq = so_cp_lon_nhat(temp);  
        int k = (int)sqrt(sq);  
        cp[cnt] = sq;  
        mu[cnt] = k;  
        cnt++;  
        temp -= sq;  
    }  
    printf("%d = ", N);  
    int i;  
    for (i = 0; i < cnt; i++) {  
        printf("%d^2", mu[i]);  
        if (i < cnt - 1) printf(" + ");  
    }  
    printf("\n");  
    return 0;  
}
```

8.4. Kết quả

```
Nhap N (N <= 7000000): 1  
1 = 1^2
```

Hình 8.1: Kết quả thực thi thành công với n bằng 1

```
Nhap N (N <= 7000000): 18  
18 = 4^2 + 1^2 + 1^2
```

Hình 8.2: Kết quả thực thi thành công

8.5. Nhận xét

Thuật toán Greedy đơn giản, dễ cài đặt nhưng không đảm bảo số hạng tối ưu. Theo định lý Lagrange, mọi số tự nhiên đều biểu diễn được thành tổng tối đa 4 số chính phương phù hợp với giới hạn $N \leq 7000000$.

9. Bài 42

9.1. Tên đề bài

Nhập vào các số nguyên bất kì, hãy tính tổng số nguyên đó đến khi nhập vào bàn phím số 0

9.2. Thuật toán

9.2.1. Phát biểu thuật toán

- Khởi tạo $tong = 0$. Nhập số cho đến khi gặp 0.
- Trước khi cộng, kiểm tra tràn: nếu $tong > 0$ và $so > LLONG_MAX - tong$, hoặc $tong < 0$ và $so < LLONG_MIN - tong$, thì báo tràn. Nếu không tràn, cộng $tong \leftarrow tong + so$ và tiếp tục.
- Nếu không tràn, cộng $tong \leftarrow tong + so$ và tiếp tục.

9.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_so_nguyen () RETURN LONG_LONG
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập số (0 để dừng): ")
        INPUT (s)
        hop_le = 1
        i = 0
        IF (s[0] == '-') THEN i = 1 ENDIF
        FOR (j = i; j < LENGTH(s); j++)
            IF (s[j] IS NOT DIGIT) THEN hop_le = 0; BREAK ENDIF
        ENDFOR
        IF (hop_le == 1) THEN
            x = 0
            am = (s[0] == '-')
            FOR (j = (am ? 1 : 0); j < LENGTH(s); j++)
                digit = s[j] - '0'
                IF (x > (LLONG_MAX - digit) / 10) THEN
                    hop_le = 0; BREAK
                ENDIF
                x = x * 10 + digit
            ENDFOR
            IF (hop_le == 1) THEN
                RETURN (am ? -x : x)
            ENDIF
        ENDIF
        OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.")
```

```
ENDWHILE  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tinh_tong () RETURN LONG_LONG  
DECLARE LONG_LONG tong = 0  
WHILE (1)  
    x = nhap_so_nguyen()  
    IF (x == 0) THEN BREAK ENDIF  
    IF ((tong > 0 && x > LLONG_MAX - tong) ||  
        (tong < 0 && x < LLONG_MIN - tong)) THEN  
        OUTPUT ("Tong bi tran!")  
        CONTINUE  
    ENDIF  
    tong = tong + x  
ENDWHILE  
RETURN tong  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()  
kq = tinh_tong()  
OUTPUT ("Tong cac so da nhap = ", kq)  
RETURN 0  
ENDFUNCTION
```

9.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>  
#include <ctype.h>  
#include <limits.h>  
  
long long nhap_so_nguyen() {  
    char s[200];  
    int i;  
    while (1) {  
        int hop_le = 1;  
        printf("Nhập số (0 để dừng): ");  
        scanf("%s", s);  
        i = 0;  
        if (s[0] == '-') i = 1;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
for (; s[i] != '\0'; i++) {
    if (!isdigit(s[i])) {
        hop_le = 0;
        break;
    }
    if (hop_le) {
        long long x = 0;
        int am = (s[0] == '-');
        for (i = am ? 1 : 0; s[i] != '\0'; i++) {
            int digit = s[i] - '0';
            if (x > (LLONG_MAX - digit) / 10) {
                hop_le = 0;
                break;
            }
            x = x * 10 + digit;
        }
        if (hop_le) {
            return am ? -x : x;
        }
    }
    printf("Gia tri khong hop le. Nhap lai.\n");
}

long long tinh_tong() {
    long long tong = 0;
    long long x;
    while (1) {
        x = nhap_so_nguyen();
        if (x == 0)
            break;
        if ((tong > 0 && x > LLONG_MAX - tong) ||
            (tong < 0 && x < LLONG_MIN - tong)) {
            printf("Tong bi tran! Khong the cong them so nay.\n");
            continue;
        }
    }
}
```

```
tong += x;  
}  
return tong;  
}  
  
int main() {  
    long long kq = tinh_tong();  
    printf("Tong cac so da nhap = %lld\n", kq);  
    return 0;  
}
```

9.4. Kết quả

```
Nhap so (0 de dung): 10  
Nhap so (0 de dung): 20  
Nhap so (0 de dung): -5  
Nhap so (0 de dung): 0  
Tong cac so da nhap = 25
```

Hình 9.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so (0 de dung): abc  
Gia tri khong hop le. Nhập lại.  
Nhap so (0 de dung): 12a  
Gia tri khong hop le. Nhập lại.  
Nhap so (0 de dung): 100  
Nhap so (0 de dung): 0  
Tong cac so da nhap = 100
```

Hình 9.2: Kết quả thực thi thành công với trường hợp người dùng nhập chuỗi ký tự

9.5. Nhận xét

Bài toán yêu cầu xử lý an toàn với số nguyên lớn, đặc biệt là phát hiện và ngăn chặn tràn số - một vấn đề quan trọng trong lập trình hệ thống. Thuật toán sử dụng kỹ thuật kiểm tra tràn trước khi thực hiện phép toán bằng cách so sánh với giới hạn LLONG_MAX và LLONG_MIN. Phương pháp nhập chuỗi và chuyển đổi thủ công cho phép phát hiện lỗi sớm và xử lý linh hoạt các trường hợp biên.

10. Bài 54

10.1. Tên đề bài

Viết chương trình sử dụng hàm nhập số n (hệ thập phân) từ bàn phím và đổi sang cơ số cơ số c cũng nhập từ bàn phím. In kết quả sang cơ số c ra màn hình

10.2. Thuật toán

10.2.1. Phát biểu thuật toán

- Đổi phần nguyên bằng phương pháp chia lấy dư: lặp chia cho cơ số, lấy dư, đảo ngược kết quả.

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- Đổi phần thập phân bằng phương pháp nhân lấy phần nguyên: lặp nhân với cơ số, lấy phần nguyên.
- Ký tự biểu diễn: 0-9 cho giá trị 0-9, A-Z cho giá trị 10-35.

10.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION doi_phan_nguyen (LONG_LONG so, INTEGER coso, STRING ketqua)
```

```
    DECLARE STRING ky_tu =  
    "0123456789ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ"  
    IF (so == 0) THEN  
        ketqua = "0"  
        RETURN  
    ENDIF  
    am = (so < 0)  
    IF (am) THEN so = -so ENDIF  
    i = 0  
    WHILE (so > 0)  
        tam[i] = ky_tu[so % coso]  
        i = i + 1  
        so = so / coso  
    ENDWHILE  
    IF (am) THEN tam[i] = '-'; i = i + 1 ENDIF  
    DAO_NGUOC(tam) -> ketqua  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION doi_phan_thap_phan (DOUBLE phanle, INTEGER coso, STRING ketqua)
```

```
    DECLARE STRING ky_tu =  
    "0123456789ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ"  
    gioihan = 20  
    i = 0  
    WHILE (phanle > 1e-15 && i < gioihan)  
        phanle = phanle * coso  
        so = FLOOR(phanle)  
        ketqua[i] = ky_tu[so]  
        i = i + 1  
        phanle = phanle - so  
    ENDWHILE
```

```
    ketqua[i] = NULL  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()  
    INPUT (chuoi_nhap)  
    DO  
        INPUT (coso)  
        WHILE (coso < 2 || coso > 36)  
            so_nhap = ATOF(chuoi_nhap)  
            phan_nguyen = FLOOR(so_nhap)  
            phan_thap_phan = ABS(so_nhap - phan_nguyen)  
            doi_phan_nguyen(phan_nguyen, coso, kq_nguyen)  
            doi_phan_thap_phan(phan_thap_phan, coso, kq_thap_phan)  
            OUTPUT (kq_nguyen, ".", kq_thap_phan)  
        RETURN 0  
ENDFUNCTION
```

10.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>  
#include <stdlib.h>  
#include <string.h>  
#include <math.h>  
  
#define DAI_TOI_DA 256  
  
void doi_phan_nguyen(long long so, int coso, char *ketqua) {  
    char ky_tu[] = "0123456789ABCDEFGHIJKLMNPQRSTUVWXYZ";  
    char tam[DAI_TOI_DA];  
    int i;  
    int am;  
    int dai;  
    int j;  
    i = 0;  
    am = 0;  
    if (so == 0) {  
        strcpy(ketqua, "0");  
        return;  
    }
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (so < 0) {
    am = 1;
    so = -so;
}
while (so > 0) {
    tam[i++] = ky_tu[so % coso];
    so /= coso;
}
if (am)
    tam[i++] = '-';
tam[i] = '\0';
dai = strlen(tam);
for (j = 0; j < dai; j++) {
    ketqua[j] = tam[dai - j - 1];
}
ketqua[dai] = '\0';
}

void doi_phan_thap_phan(double phanle, int coso, char *ketqua) {
    char ky_tu[] = "0123456789ABCDEFGHIJKLMNPQRSTUVWXYZ";
    int gioihan;
    int i;
    int so;
    gioihan = 20;
    i = 0;
    while (phanle > 1e-15 && i < gioihan) {
        phanle *= coso;
        so = (int)phanle;
        ketqua[i++] = ky_tu[so];
        phanle -= so;
    }
    ketqua[i] = '\0';
}

int main() {
    char chuoit_nhaph[DAI_TOI_DA];
    double so_nhaph;
```

```
int coso;  
long long phan_nguyen;  
double phan_thap_phan;  
char kq_nguyen[DAI_TOI_DA];  
char kq_thap_phan[DAI_TOI_DA];  
printf("Nhập số he tháp phân: ");  
scanf("%s", chuoitnhap);  
do {  
    printf("Nhập số cần đổi (2 - 36): ");  
    scanf("%d", &coso);  
    if (coso < 2 || coso > 36)  
        printf("Số không hợp lệ! Vui lòng nhập lại.\n");  
} while (coso < 2 || coso > 36);  
so_tnhap = atof(chuoitnhap);  
phan_nguyen = (long long)so_tnhap;  
phan_thap_phan = fabs(so_tnhap - phan_nguyen);  
doi_phan_nguyen(phan_nguyen, coso, kq_nguyen);  
doi_phan_thap_phan(phan_thap_phan, coso, kq_thap_phan);  
printf("Kết quả: %s", kq_nguyen);  
if (phan_thap_phan > 0)  
    printf("%.10s\n", kq_thap_phan);  
else  
    printf("\n");  
return 0;  
}
```

10.4. Kết quả

```
Nhập cảnh số thực n (he tháp phân): 16  
Nhập số cần đổi (2 -> 36): 2  
  
==== Kết quả ====  
10000
```

Hình 10.1: Kết quả thực thi thành công với n là số nguyên

```
Nhập cảnh số thực n (he tháp phân): 10.625  
Nhập số cần đổi (2 -> 36): 2  
  
==== Kết quả ====  
1010.101
```

Hình 10.2: Kết quả thực thi thành công với n là số thực

10.5. Nhận xét

Thuật toán sử dụng phương pháp chia lấy dư cho phần nguyên và nhân lấy phần nguyên cho phần thập phân là phương pháp chuẩn cho chuyển đổi cơ số. Việc hỗ trợ cơ số từ 2 đến 36 cho phép biểu diễn số bằng các ký tự 0-9 và A-Z

11. Bài 55

11.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm

- Nhập mảng số nguyên A gồm n phần tử và nhập số nguyên k .
- Xóa phần tử có chỉ số k ra khỏi mảng A. Xuất mảng A sau khi xóa chỉ số k ra màn hình.

11.2. Thuật toán

11.2.1. Phát biểu thuật toán

- Kiểm tra vị trí k hợp lệ ($0 \leq k < n$).
- Dịch chuyển các phần tử từ vị trí $k + 1$ đến $n - 1$ về trước một đơn vị: $a[i] \leftarrow a[i + 1]$.
- Giảm kích thước mảng: $n \leftarrow n - 1$.

11.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_so_nguyen (STRING ten) RETURN LONG_LONG  
WHILE (1)
```

```
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")  
    INPUT (s)  
    IF (HOP_LE(s)) THEN  
        RETURN CHUYEN_SANG_SO(s)  
    ENDIF  
    OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.")  
ENDWHILE
```

```
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xoa_vi_tri (ARRAY A[], INTEGER *n, INTEGER k)
```

```
FOR (i = k; i < *n - 1; i++)
```

```
    A[i] = A[i + 1]
```

```
ENDFOR
```

```
*n = *n - 1
```

```
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
```

```
    n = nhap_so_nguyen("so luong phan tu n")
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
WHILE (n <= 0)
    n = nhap_so_nguyen("so luong phan tu n")
ENDWHILE
FOR (i = 0; i < n; i++)
    A[i] = nhap_so_nguyen("A[i]")
ENDFOR
k = nhap_so_nguyen("chi so k can xoa")
WHILE (k < 0 || k >= n)
    k = nhap_so_nguyen("chi so k can xoa")
ENDWHILE
xoa_vi_tri(A, n, k)
OUTPUT ("Mang sau khi xoa: ")
FOR (i = 0; i < n; i++)
    OUTPUT (A[i], " ")
ENDFOR
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

11.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>

long long nhap_so_nguyen(const char *ten) {
    char s[200];
    while (1) {
        int hop_le = 1;
        printf("Nhập %s: ", ten);
        scanf("%s", s);
        int i = 0;
        if (s[0] == '-' && s[1] != '\0')
            i = 1;
        for (; s[i] != '\0'; i++) {
            if (!isdigit(s[i])) {
                hop_le = 0;
                break;
            }
        }
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (hop_le) {
    long long x = 0;
    int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
    i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
    for (; s[i] != '\0'; i++)
        x = x * 10 + (s[i] - '0');
    return dau * x;
}
printf("Gia tri khong hop le. Nhap lai.\n");
}

void xoa_vi_tri(long long A[], int *n, int k) {
    for (int i = k; i < *n - 1; i++)
        A[i] = A[i + 1];
    (*n)--;
}

int main() {
    int n = (int)nhap_so_nguyen("so luong phan tu n");
    while (n <= 0) {
        printf("n phai > 0. Nhap lai.\n");
        n = (int)nhap_so_nguyen("so luong phan tu n");
    }
    long long A[200];
    printf("\n==== Nhap cac phan tu cua mang A ====\n");
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        char ten[50];
        sprintf(ten, "A[%d]", i);
        A[i] = nhap_so_nguyen(ten);
    }
    int k = (int)nhap_so_nguyen("chi so k can xoa");
    while (k < 0 || k >= n) {
        printf("k phai nam trong [0 .. %d]. Nhap lai.\n", n - 1);
        k = (int)nhap_so_nguyen("chi so k can xoa");
    }
    xoa_vi_tri(A, &n, k);
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("\n==== Mang sau khi xoa A[%d] ====\n", k);
for (int i = 0; i < n; i++)
    printf("%lld ", A[i]);
printf("\n");
return 0;
}
```

11.4. Kết quả

```
Nhap so luong phan tu n: 5

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 1
Nhập A[1]: 2
Nhập A[2]: 3
Nhập A[3]: 4
Nhập A[4]: 5
Nhập chỉ số k cần xóa: 0

==== Mang sau khi xoa A[0] ====
2 3 4 5
```

Hình 11.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so luong phan tu n: 5

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: a
Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.
Nhập A[0]: -1
Nhập A[1]: b
Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.
Nhập A[1]: 2
Nhập A[2]: 4
Nhập A[3]: -5
Nhập A[4]: 3
Nhập chỉ số k cần xóa: -10
k phải nằm trong [0 .. 4]. Nhập lại.
Nhập chỉ số k cần xóa: 4

==== Mang sau khi xoa A[4] ====
-1 2 4 -5
```

Hình 11.2: Kết quả thực thi thành công với trường hợp nhập chuỗi hoặc số âm

11.5. Nhận xét

Bài toán xóa phần tử trong mảng là thao tác cơ bản trong xử lý dữ liệu tuần tự, yêu cầu dịch chuyển các phần tử để lấp đầy vị trí trống. Thuật toán phải dịch chuyển tối đa $n-1$ phần tử trong trường hợp xấu nhất. Việc kiểm tra chỉ số hợp lệ trước khi xóa đảm bảo tính an toàn và tránh lỗi truy cập ngoài phạm vi mảng.

12. Bài 56

12.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm

- Viết chương trình nhập mảng một chiều A với n phần tử, n được nhập từ bàn

Bài tập Kỹ thuật lập trình

phím. Xuất mảng A ra màn hình ?

b. Số hoàn hảo là số nguyên dương và bằng tổng các ước thực sự của nó không kể chính nó. Ví dụ: $6=1+2+3$.

Xuất các số hoàn hảo trong mảng A ra màn hình ?

12.2. Thuật toán

12.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập n và mảng chuỗi A[n]
- Với mỗi phần tử hợp lệ (phải là số nguyên) trong mảng, tính tổng các ước thực sự (không kể chính nó).
- Duyệt từ 2 đến \sqrt{n} , nếu $i \mid n$ thì cộng cả i và n/i (nếu khác nhau).
- So sánh tổng với n . Nếu bằng nhau, n là số hoàn hảo.

12.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    i = 0
    IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN i = 1 ENDIF
    FOR (j = i; j < LENGTH(s); j++)
        IF (s[j] IS NOT DIGIT) THEN RETURN 0 ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG
    x = 0
    dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1
    i = (s[0] == '-') ? 1 : 0
    FOR (j = i; j < LENGTH(s); j++)
        x = x * 10 + (s[j] - '0')
    ENDFOR
    RETURN dau * x
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION so_hoan_hao (LONG_LONG x) RETURN INTEGER
```

```
IF (x <= 0) THEN RETURN 0 ENDIF
sum = 0
FOR (i = 1; i <= x / 2; i++)
    IF (x % i == 0) THEN sum = sum + i ENDIF
ENDFOR
RETURN (sum == x)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    nhap n
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        nhap_chuoi(ten, A[i])
    ENDFOR
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        IF (la_so_nguyen(A[i])) THEN
            val = to_ll(A[i])
            IF (so_hoan_hao(val)) THEN
                OUTPUT (val)
            ENDIF
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

12.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out) {
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}
```

```
int la_so_nguyen(const char *s) {
    int i = 0;
    if (s[0] == '-' && s[1] != '\0')
        i = 1;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
for (; s[i]; i++)
    if (!isdigit(s[i]))
        return 0;
    return 1;
}

long long to_ll(const char *s) {
    long long x = 0;
    int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
    int i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
    for (; s[i]; i++)
        x = x * 10 + (s[i] - '0');
    return dau * x;
}

int so_hoan_hao(long long x) {
    if (x <= 0) return 0;
    long long sum = 0;
    for (long long i = 1; i * 1LL <= x / 2; i++)
        if (x % i == 0)
            sum += i;
    return (sum == x);
}

int main() {
    int n = 0;
    while (1) {
        n = 0;
        char buf[100];
        nhap_chuoi("so luong phan tu n", buf);
        if (la_so_nguyen(buf)) {
            n = (int)to_ll(buf);
            if (n > 0)
                break;
        }
        printf("n phai la so nguyen duong > 0. Nhap lai.\n");
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
char A[200][100];
printf("\n==== Nhập các phần tử của mảng A ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++) {
    char ten[50];
    sprintf(ten, "A[%d]", i);
    nhap_chuoi(ten, A[i]);
}
printf("\n==== Mảng A vừa nhập ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++)
    printf("%s ", A[i]);
printf("\n\n==== Các số hoàn hao trong mảng ====\n");
int co = 0;
for (int i = 0; i < n; i++) {
    if (la_so_nguyen(A[i])) {
        long long val = to_ll(A[i]);
        if (so_hoan_hao(val)) {
            printf("%lld ", val);
            co = 1;
        }
    }
}
if (!co)
    printf("Không có số hoàn hao nào.\n");
printf("\n");
return 0;
}
```

12.4. Kết quả

```
Nhập số lượng phần tử n: 6
a[0] = 1
a[1] = 6
a[2] = 28
a[3] = 12
a[4] = 496
a[5] = 10
Mảng vừa nhập:
1 6 28 12 496 10
Các số hoàn hao trong mảng: 6 28 496
```

Hình 12.1: Kết quả thực thi thành công

12.5. Nhận xét

Thuật toán kiểm tra số hoàn hảo, tối ưu hơn so với việc duyệt đến \sqrt{n} giúp giảm đáng kể số phép tính so với duyệt đến $n/2$..

13. Bài 61

13.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm

- a. Viết chương trình nhập mảng một chiều A với n phần tử ($n \geq 15$). Xuất mảng A ra màn hình.
- b. Tính tổng các số nguyên tố trong mảng, xuất kết quả ra màn hình.

13.2. Thuật toán:

13.2.1. Phát biểu thuật toán

- Với mỗi số n trong mảng, kiểm tra tính nguyên tố: duyệt từ 2 đến \sqrt{n} , nếu có ước thì không nguyên tố.
- Nếu là nguyên tố, cộng vào tổng và xuất ra.
- Sau khi duyệt hết mảng, trả về tổng các số nguyên tố.

13.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 200

```
FUNCTION la_so_nguyen_thuan (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN
        i = 1
    ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (!IsDigit(s[k])) THEN
            RETURN 0
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_nguyen_to (LONG_LONG x) RETURN INTEGER
    IF (x < 2) THEN
        RETURN 0
    ENDIF
    FOR (i = 2; i <= FLOOR(SQRT(x)); i++)
        IF (x % i == 0) THEN
```

```
    RETURN 0
  ENDIF
ENDFOR
RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION main () RETURN INTEGER
  DECLARE ARRAY A[MAX][100]
  DECLARE INTEGER n
  DECLARE LONG_LONG val, tong
  DO
    OUTPUT ("Nhập số lượng phần tử n (n >= 15): ")
    INPUT (n)
    IF (n < 15) THEN
      OUTPUT ("n phải lớn hơn hoặc bằng 15!")
    ENDIF
    WHILE (n < 15)
      FOR (i = 0; i < n; i++)
        OUTPUT ("Nhập A[", i, "]: ")
        INPUT (A[i])
      ENDFOR
      tong = 0
      FOR (i = 0; i < n; i++)
        IF (la_so_nguyen_thuan(A[i]) == 1) THEN
          val = ATOLL(A[i])
          IF (la_nguyen_to(val) == 1) THEN
            tong = tong + val
          ENDIF
        ENDIF
      ENDFOR
      OUTPUT ("Tổng các số nguyên tố trong mảng = ", tong)
    RETURN 0
  ENDFUNCTION
```

13.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
#include <stdlib.h>
```

```
#define MAX 200
```

```
int la_so_nguyen_thuan(const char *s)
{
    int i = 0;
    if (s[0] == '-' && s[1] != '\0')
        i = 1;
    for (; s[i] != '\0'; i++)
        if (!isdigit(s[i]))
            return 0;
    return 1;
}
```

```
int la_nguyen_to(long long x)
{
    if (x < 2) return 0;
    for (long long i = 2; i * i <= x; i++)
        if (x % i == 0)
            return 0;
    return 1;
}
```

```
int main()
{
    int n;
    char A[MAX][100];
    long long val;
    long long tong = 0;
    printf("Nhập số lượng phần tử n (>=15): ");
    scanf("%d", &n);
    while (n < 15)
    {
        printf("n phải >= 15. Nhập lại: ");
        scanf("%d", &n);
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("\n==== Nhập các phần tử của mảng A ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++)
{
    printf("Nhập A[%d]: ", i);
    scanf("%s", A[i]);
}
printf("\n==== Mảng A vừa nhập ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++)
    printf("%s ", A[i]);
printf("\n\n==== Tổng các số nguyên tố trong mảng ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++)
{
    if (la_so_nguyen_thuan(A[i]))
    {
        val = atoll(A[i]);
        if (la_nguyen_to(val))
            tong += val;
    }
}
printf("Tổng = %lld\n", tong);
return 0;
}
```

13.4. Kết quả

```
Nhap so luong phan tu n (>=15): 15

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 2
Nhập A[1]: 4
Nhập A[2]: 5
Nhập A[3]: 7
Nhập A[4]: 9
Nhập A[5]: 11
Nhập A[6]: 13
Nhập A[7]: 16
Nhập A[8]: 17
Nhập A[9]: 19
Nhập A[10]: 21
Nhập A[11]: 23
Nhập A[12]: 25
Nhập A[13]: 29
Nhập A[14]: 31

==== Mảng A vừa nhập ===
2 4 5 7 9 11 13 16 17 19 21 23 25 29 31

==== Tổng các số nguyên tố trong mảng ===
Tổng = 157
```

Hình 13.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so luong phan tu n (>=15): 15

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 2.0
Nhập A[1]: 4
Nhập A[2]: 5
Nhập A[3]: 7
Nhập A[4]: 9
Nhập A[5]: 11
Nhập A[6]: 13
Nhập A[7]: 16
Nhập A[8]: 17
Nhập A[9]: 19
Nhập A[10]: 21
Nhập A[11]: 23
Nhập A[12]: 25
Nhập A[13]: 29
Nhập A[14]: 31

==== Mảng A vừa nhập ===
2.0 4 5 7 9 11 13 16 17 19 21 23 25 29 31
```

Hình 13.2: Kết quả thực thi thành công với số thực

13.5. Nhận xét

Kiểm tra nguyên tố bằng cách duyệt đến \sqrt{n} là tối ưu về thời gian. Điều kiện $n \geq 15$ phần tử đảm bảo mảng có đủ dữ liệu để thể hiện tính đa dạng của thuật toán.

14. Bài 62

14.1. Tên đề bài

Viết chương trình sử dụng hàm

- a. Nhập các số tự nhiên từ bàn phím.
- b. Đếm có bao nhiêu số 0 tận cùng của tích n số tự nhiên trên?

14.2. Thuật toán

14.2.1. Phát biểu bài toán

- Đếm số lần thừa số 2 và 5 trong tất cả các số của mảng.
- Mỗi số 0 tận cùng được tạo từ một cặp (2, 5). Kết quả = min (dem_2, dem_5).

14.2.2. Mã giả (pseudo code C)

CONSTANT MAX = 250

```
FUNCTION nhap_so_tu_nhien (STRING ten) RETURN LONG_LONG
WHILE (1)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (s)
    hop_le = 1
    FOR (i = 0; i < LENGTH(s); i++)
        IF (!IsDigit(s[i])) THEN
            hop_le = 0
            BREAK
        ENDIF
    ENDFOR
    IF (hop_le == 1) THEN
        x = CHUYEN_SANG_SO(s)
        RETURN x
    ENDIF
    OUTPUT ("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.")
ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION dem_so_mu (LONG_LONG x, INTEGER p) RETURN
LONG_LONG
DECLARE LONG_LONG dem = 0
WHILE (x % p == 0 && x > 0)
    dem = dem + 1
    x = x / p
```

```
ENDWHILE
RETURN dem
ENDFUNCTION

FUNCTION main () RETURN INTEGER
DECLARE ARRAY A[MAX]
DECLARE LONG_LONG n, tong_mu2, tong_mu5, so_0_tan_cung
n = nhap_so_tu_nhiên("so luong phan tu n")
WHILE (n <= 0)
    OUTPUT ("n phai > 0. Nhập lại.")
    n = nhap_so_tu_nhiên("so luong phan tu n")
ENDWHILE
FOR (i = 0; i < n; i++)
    A[i] = nhap_so_tu_nhiên("A[i]")
ENDFOR
tong_mu2 = 0
tong_mu5 = 0
FOR (i = 0; i < n; i++)
    tong_mu2 = tong_mu2 + dem_so_mu(A[i], 2)
    tong_mu5 = tong_mu5 + dem_so_mu(A[i], 5)
ENDFOR
IF (tong_mu2 < tong_mu5) THEN
    so_0_tan_cung = tong_mu2
ELSE
    so_0_tan_cung = tong_mu5
ENDIF
OUTPUT ("So chu so 0 tan cung cua tích = ", so_0_tan_cung)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

14.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
```

```
long long nhap_so_tu_nhiên(const char *ten)
{
    char s[100];
    while (1)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
{  
    int hop_le = 1;  
    printf("Nhập %s: ", ten);  
    scanf("%s", s);  
    int i = 0;  
    for (; s[i] != '\0'; i++)  
    {  
        if (!isdigit(s[i]))  
        {  
            hop_le = 0;  
            break;  
        }  
    }  
    if (hop_le)  
    {  
        long long x = 0;  
        for (i = 0; s[i] != '\0'; i++)  
            x = x * 10 + (s[i] - '0');  
        return x;  
    }  
    printf("Giá trị không hợp lệ. Nhập lại.\n");  
}
```

```
long long dem_so_mu(long long x, int p)  
{  
    long long dem = 0;  
    while (x % p == 0 && x > 0)  
    {  
        dem++;  
        x /= p;  
    }  
    return dem;  
}
```

```
int main()  
{
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
long long n = nhap_so_tu_nhien("so luong phan tu n");
while (n <= 0)
{
    printf("n phai > 0. Nhập lại.\n");
    n = nhap_so_tu_nhien("so luong phan tu n");
}
long long A[250];
printf("\n==== Nhập các số tự nhiên ====\n");
for (long long i = 0; i < n; i++)
{
    char ten[50];
    sprintf(ten, "A[%lld]", i);
    A[i] = nhap_so_tu_nhien(ten);
}
printf("\n==== Day so vua nhập ====\n");
for (long long i = 0; i < n; i++)
    printf("%lld ", A[i]);
long long tong_mu2 = 0, tong_mu5 = 0;
for (long long i = 0; i < n; i++)
{
    tong_mu2 += dem_so_mu(A[i], 2);
    tong_mu5 += dem_so_mu(A[i], 5);
}
long long so_0_tan_cung = (tong_mu2 < tong_mu5) ? tong_mu2 : tong_mu5;
printf("\n\n==== Số chữ số 0 tan cung của tích ====\n");
printf("Kết quả: %lld\n", so_0_tan_cung);
return 0;
}
```

14.4. Kết quả

```
2> ./Bai_62.exe
Nhập số lượng phần tử n: 3

==== Nhập các số tự nhiên ====
Nhập A[0]: 10
Nhập A[1]: 1
Nhập A[2]: 2

==== Dãy số vừa nhập ====
10 1 2

==== Số chữ số 0 tận cùng của tích ====
Kết quả: 1
```

Hình 14.1: Kết quả thực thi thành công

14.5. Nhận xét

Bài toán vận dụng kiến thức về phân tích thừa số nguyên tố để đếm số 0 tận cùng mà không cần tính trực tiếp tích, tránh tràn số với các mảng lớn. Thuật toán dựa trên nguyên lý $10 = 2 \times 5$, mỗi cặp thừa số (2, 5) tạo ra một số 0 tận cùng.

15. Bài 63

15.1. Tên đề bài

Viết chương trình nhập mảng 1 chiều A có N phần tử có sử dụng hàm (với N nhập từ bàn phím).

- Xuất các phần tử đã nhập ra màn hình
- Xuất ra màn hình các chính phương của mảng và tính tổng các số đó?

15.2. Thuật toán

15.2.1. Phát biểu thuật toán:

- Với mỗi số $n \geq 0$, tính $k = \sqrt{n} + 0.5$ (để tránh sai số floating-point).
- Kiểm tra $k^2 = n$. Nếu đúng, n là số chính phương.
- Công tất cả số chính phương tìm được và xuất kết quả.

15.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
CONSTANT MAX = 300
```

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
i = 1
ENDIF
FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
    IF (!IsDigit(s[k])) THEN
        RETURN 0
    ENDIF
ENDFOR
RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG
DECLARE LONG_LONG x = 0
DECLARE INTEGER dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1
DECLARE INTEGER i = (s[0] == '-') ? 1 : 0
FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
    x = x * 10 + (s[k] - '0')
ENDFOR
RETURN dau * x
ENDFUNCTION

FUNCTION la_chinh_phuong (LONG_LONG x) RETURN INTEGER
IF (x < 0) THEN
    RETURN 0
ENDIF
DECLARE LONG_LONG t = FLOOR(SQRT(x) + 0.5)
IF (t * t == x) THEN
    RETURN 1
ELSE
    RETURN 0
ENDIF
ENDFUNCTION

FUNCTION main () RETURN INTEGER
DECLARE ARRAY A[MAX][100]
DECLARE INTEGER n
DECLARE LONG_LONG val, tong
DO
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
nhap_chuoi("so luong phan tu n", buf)
IF (la_so_nguyen(buf)) THEN
    n = to_ll(buf)
    IF (n > 0) THEN BREAK ENDIF
ENDIF
OUTPUT ("n phai la so nguyen duong > 0. Nhập lại.")
WHILE (1)
FOR (i = 0; i < n; i++)
    nhap_chuoi("A[i]", A[i])
ENDFOR
tong = 0
FOR (i = 0; i < n; i++)
    IF (la_so_nguyen(A[i]) == 1) THEN
        val = to_ll(A[i])
        IF (la_chinh_phuong(val) == 1) THEN
            OUTPUT (val, " ")
            tong = tong + val
        ENDIF
    ENDIF
ENDFOR
OUTPUT ("Tổng các số chính phương = ", tong)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

15.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>
#include <math.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out)
{
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}

int la_so_nguyen(const char *s)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
int i = 0;
if (s[0] == '-' && s[1] != '\0')
    i = 1;
for (; s[i]; i++)
    if (!isdigit(s[i]))
        return 0;
return 1;
}
```

```
long long to_ll(const char *s)
{
    long long x = 0;
    int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
    int i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
    for (; s[i]; i++)
        x = x * 10 + (s[i] - '0');
    return dau * x;
}
```

```
int la_chinh_phuong(long long x)
{
    if (x < 0) return 0;
    long long t = (long long)(sqrt((long double)x) + 0.5);
    return (t * t == x);
}
```

```
int main()
{
    int n = 0;
    while (1)
    {
        char buf[100];
        nhap_chuoi("so luong phan tu n", buf);
        if (la_so_nguyen(buf))
        {
            n = (int)to_ll(buf);
            if (n > 0)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
break;  
}  
printf("n phai la so nguyen duong > 0. Nhap lai.\n");  
}  
char A[300][100];  
printf("\n==== Nhập các phần tử của mảng A ====\n");  
for (int i = 0; i < n; i++)  
{  
    char ten[50];  
    sprintf(ten, "A[%d]", i);  
    nhap_chuoi(ten, A[i]);  
}  
printf("\n==== Mảng A vừa nhập ====\n");  
for (int i = 0; i < n; i++)  
    printf("%s ", A[i]);  
printf("\n\n==== Các số chính phương trong mảng ====\n");  
int co = 0;  
long long tong = 0;  
for (int i = 0; i < n; i++)  
{  
    if (la_so_nguyen(A[i]))  
    {  
        long long val = to_ll(A[i]);  
        if (la_chinh_phuong(val))  
        {  
            printf("%lld ", val);  
            tong += val;  
            co = 1;  
        }  
    }  
}  
if (!co)  
    printf("Không có số chính phương nào.");  
printf("\nTổng các số chính phương = %lld\n", tong);  
return 0;  
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

15.4. Kết quả

```
Nhap so luong phan tu n: 5

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 0
Nhập A[1]: 1
Nhập A[2]: 2
Nhập A[3]: 4
Nhập A[4]: 10

==== Mảng A vừa nhập ===
0 1 2 4 10

==== Các số chính phương trong mảng ===
0 1 4
Tổng các số chính phương = 5
```

Hình 15.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so luong phan tu n: 6

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 0
Nhập A[1]: a
Nhập A[2]: 1.0
Nhập A[3]: -10
Nhập A[4]: 4
Nhập A[5]: 10

==== Mảng A vừa nhập ===
0 a 1.0 -10 4 10

==== Các số chính phương trong mảng ===
0 4
Tổng các số chính phương = 4
```

Hình 15.2: Kết quả thực thi với giá trị là chuỗi ký tự chữ hoặc số âm

```
Nhap so luong phan tu n: 5

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: 2
Nhập A[1]: 3
Nhập A[2]: 5
Nhập A[3]: 6
Nhập A[4]: 7

==== Mảng A vừa nhập ===
2 3 5 6 7

==== Các số chính phương trong mảng ===
Không có số chính phương nào.
Tổng các số chính phương = 0
```

Hình 15.3: Kết quả thực thi với giá trị đầu vào không có số chính phương

15.5. Nhận xét

Thuật toán kiểm tra số chính phương sử dụng hàm căn bậc hai so sánh bình phương của phần nguyên với số ban đầu. Số 0 được coi là số chính phương vì $0 = 0^2$, trong khi số âm không phải số chính phương trong tập số thực.

16. Bài 64

16.1. Tên đề bài

Viết chương trình nhập mảng 1 chiều A có N phần tử có sử dụng hàm (với N nhập từ bàn phím).:

- a. Xuất các phần tử đã nhập ra màn hình.
- b. Xuất ra màn hình số nguyên tố cuối cùng của mảng (nếu có), còn không xuất ra dòng “Không có số nguyên tố trong mảng” ?

16.2. Thuật toán

16.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập mảng n phần tử
- Duyệt ngược từ $i = n - 1$ về 0
 - o Với mỗi $a[i]$, kiểm tra có phải số nguyên tố không
 - o Nếu $a[i]$ là số nguyên tố \rightarrow trả về $a[i]$ và dừng
- Nếu duyệt hết mà không tìm thấy thì thông báo không có số nguyên tố
- Kiểm tra nguyên tố bằng cách duyệt từ 2 đến \sqrt{n}

16.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 200

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN
        i = 1
    ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (!IsDigit(s[k])) THEN
            RETURN 0
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
DECLARE LONG_LONG x = 0
DECLARE INTEGER dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1
DECLARE INTEGER i = (s[0] == '-') ? 1 : 0
FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
    x = x * 10 + (s[k] - '0')
ENDFOR
RETURN dau * x
ENDFUNCTION

FUNCTION la_nguyen_to (LONG_LONG x) RETURN INTEGER
IF (x < 2) THEN
    RETURN 0
ENDIF
FOR (i = 2; i <= FLOOR(SQRT(x)); i++)
    IF (x % i == 0) THEN
        RETURN 0
    ENDIF
ENDFOR
RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION main () RETURN INTEGER
DECLARE ARRAY A[MAX][100]
DECLARE INTEGER N
DECLARE LONG_LONG val, so_nt_cuo
DO
    nhap_chuoi("so luong phan tu N", buf)
    IF (la_so_nguyen(buf)) THEN
        N = to_ll(buf)
        IF (N > 0) THEN BREAK ENDIF
    ENDIF
    OUTPUT ("N phai la so nguyen duong > 0. Nhập lại.")
    WHILE (1)
        FOR (i = 0; i < N; i++)
            nhap_chuoi("A[i]", A[i])
        ENDFOR
        so_nt_cuo = -1
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
FOR (i = 0; i < N; i++)
    IF (la_so_nguyen(A[i]) == 1) THEN
        val = to_ll(A[i])
        IF (la_nguyen_to(val) == 1) THEN
            so_nt_cuoi = val
        ENDIF
    ENDIF
ENDFOR
IF (so_nt_cuoi == -1) THEN
    OUTPUT ("Khong co so nguyen to trong mang.")
ELSE
    OUTPUT ("So nguyen to cuoi cung trong mang = ", so_nt_cuoi)
ENDIF
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

16.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>
#include <math.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out)
{
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}

int la_so_nguyen(const char *s)
{
    int i = 0;
    if (s[0] == '-' && s[1] != '\0')
        i = 1;
    for (; s[i]; i++)
        if (!isdigit(s[i]))
            return 0;
    return 1;
}
```

```
long long to_ll(const char *s)
{
    long long x = 0;
    int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
    int i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
    for (; s[i]; i++)
        x = x * 10 + (s[i] - '0');
    return dau * x;
}
```

```
int la_nguyen_to(long long x)
{
    if (x < 2) return 0;
    for (long long i = 2; i * i <= x; i++)
        if (x % i == 0)
            return 0;
    return 1;
}
```

```
int main()
{
    int N = 0;
    while (1)
    {
        char buf[100];
        nhap_chuoi("so luong phan tu N", buf);
        if (la_so_nguyen(buf))
        {
            N = (int)to_ll(buf);
            if (N > 0)
                break;
        }
        printf("N phai la so nguyen duong > 0. Nhap lai.\n");
    }
    char A[200][100];
    printf("\n==== Nhap cac phan tu cua mang A ====\n");
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
for (int i = 0; i < N; i++)
{
    char ten[50];
    sprintf(ten, "A[%d]", i);
    nhap_chuoi(ten, A[i]);
}
printf("\n==== Mang A vua nhap ====\n");
for (int i = 0; i < N; i++)
    printf("%os ", A[i]);
long long so_nt_cuoi = -1;
for (int i = 0; i < N; i++)
{
    if (la_so_nguyen(A[i]))
    {
        long long val = to_ll(A[i]);
        if (la_nguyen_to(val))
            so_nt_cuoi = val;
    }
}
printf("\n\n==== So nguyen to cuoi cung trong mang ====\n");
if (so_nt_cuoi == -1)
    printf("Khong co so nguyen to trong mang.\n");
else
    printf("%lld\n", so_nt_cuoi);
return 0;
}
```

16.4. Kết quả

```
Nhap so luong phan tu N: 7  
  
==== Nhập các phần tử của mảng A ====  
Nhập A[0]: 4  
Nhập A[1]: 2  
Nhập A[2]: 9  
Nhập A[3]: 11  
Nhập A[4]: 15  
Nhập A[5]: 17  
Nhập A[6]: 20  
  
==== Mảng A vừa nhập ====  
4 2 9 11 15 17 20  
  
==== Số nguyên tố cuối cùng trong mảng ====  
17
```

Hình 16.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so luong phan tu N: 4  
  
==== Nhập các phần tử của mảng A ====  
Nhập A[0]: 1  
Nhập A[1]: 17  
Nhập A[2]: abc  
Nhập A[3]: 2.0  
  
==== Mảng A vừa nhập ====  
1 17 abc 2.0  
  
==== Số nguyên tố cuối cùng trong mảng ====  
17
```

Hình 16.2: Kết quả thực thi thành công với giá trị đầu vào là chuỗi ký tự hoặc số thực

```
Nhap so luong phan tu N: 6  
  
==== Nhập các phần tử của mảng A ====  
Nhập A[0]: 1  
Nhập A[1]: 4  
Nhập A[2]: 6  
Nhập A[3]: 8  
Nhập A[4]: 9  
Nhập A[5]: 10  
  
==== Mảng A vừa nhập ====  
1 4 6 8 9 10  
  
==== Số nguyên tố cuối cùng trong mảng ====  
Không có số nguyên tố trong mảng.
```

Hình 16.3: Kết quả thực thi thành công với giá trị đầu vào không có số nguyên tố

16.5. Nhận xét

Bài toán yêu cầu tìm số nguyên tố cuối cùng trong mảng, sử dụng duyệt ngược để tối ưu hiệu suất. Thay vì duyệt xuôi và lưu lại số nguyên tố cuối cùng gấp được, ta duyệt

Bài tập Kỹ thuật lập trình

từ cuối mảng về đầu và dừng ngay khi tìm thấy số nguyên tố đầu tiên. Phương pháp này giảm số lần kiểm tra trung bình, đặc biệt hiệu quả khi số nguyên tố xuất hiện ở phần cuối mảng.

17. Bài 66

17.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm

- a. Viết chương trình nhập mảng một chiều A. Xuất mảng A ra màn hình
- b. Xóa các phần âm trong mảng A. Xuất mảng A sau khi xóa các phần tử âm ra màn hình.

17.2. Thuật toán

17.2.1. Phát biểu thuật toán

- Dùng hai con trỏ: i (đọc) và j (ghi), khởi tạo $j = 0$.
- Duyệt i từ 0 đến $n - 1$
 - o Nếu $a[i] \geq 0$ thì gán $a[j] = a[i]$ và tăng j
 - o Nếu $a[i] < 0$ thì bỏ qua
- Trả về j là số phần tử mới sau khi xó

17.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_am (STRING s) RETURN INTEGER
    RETURN (s[0] == '-')
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    DECLARE ARRAY A[200][100], B[200][100]
    DECLARE INTEGER n, m
```

```
    WHILE (1)
        INPUT (buf)
        hop_le = 1
        FOR (i = 0; i < LENGTH(buf); i++)
            IF (!IsDigit(buf[i])) THEN hop_le = 0 ENDIF
        ENDFOR
        IF (hop_le == 1) THEN
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
n = CHUYEN_SANG_SO(buf)
IF (n > 0) THEN BREAK ENDIF
ENDIF
OUTPUT ("n phai la so nguyen duong > 0. Nhap lai.")
ENDWHILE

FOR (i = 0; i < n; i++)
    nhap_chuoi("A[i]", A[i])
ENDFOR

m = 0
FOR (i = 0; i < n; i++)
    IF (!la_so_am(A[i])) THEN
        STRCPY(B[m], A[i])
        m = m + 1
    ENDIF
ENDFOR

OUTPUT ("Mang sau khi xoa cac so am:")
FOR (i = 0; i < m; i++)
    OUTPUT (B[i], " ")
ENDFOR

RETURN 0
ENDFUNCTION
```

17.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out)
{
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}

int la_so_am(const char *s)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
{  
    return (s[0] == '-');  
}  
  
int main()  
{  
    int n;  
    while (1)  
    {  
        char buf[50];  
        printf("Nhập số lượng phần tử n: ");  
        scanf("%s", buf);  
        int hop_le = 1;  
        for (int i = 0; buf[i]; i++)  
            if (!isdigit(buf[i]))  
                hop_le = 0;  
        if (hop_le)  
        {  
            n = 0;  
            for (int i = 0; buf[i]; i++)  
                n = n * 10 + (buf[i] - '0');  
            if (n > 0) break;  
        }  
        printf("n phải là số nguyên dương > 0. Nhập lại.\n");  
    }  
    char A[200][100];  
    char B[200][100];  
    int m = 0;  
    printf("\n==== Nhập các phần tử của mảng A ====\n");  
    for (int i = 0; i < n; i++)  
    {  
        char ten[20];  
        sprintf(ten, "A[%d]", i);  
        nhap_chuoi(ten, A[i]);  
    }  
    printf("\n==== Mảng A vừa nhập ====\n");  
    for (int i = 0; i < n; i++)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("%s ", A[i]);
printf("\n\n==== Mang A sau khi xoa cac so am ====\n");
for (int i = 0; i < n; i++)
{
    if (!la_so_am(A[i]))
    {
        strcpy(B[m], A[i]);
        m++;
    }
}
for (int i = 0; i < m; i++)
{
    printf("%s ", B[i]);
    printf("\n");
}
return 0;
}
```

17.4. Kết quả

```
Nhap so luong phan tu n: 4

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: -5
Nhập A[1]: 10
Nhập A[2]: -1
Nhập A[3]: 2

==== Mảng A vừa nhập ===
-5 10 -1 2

==== Mảng A sau khi xóa các số âm ===
10 2
```

Hình 17.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so luong phan tu n: 4

==== Nhập các phần tử của mảng A ====
Nhập A[0]: -5
Nhập A[1]: a
Nhập A[2]: 10
Nhập A[3]: -1

==== Mảng A vừa nhập ===
-5 a 10 -1

==== Mảng A sau khi xóa các số âm ===
a 10
```

Hình 17.2: Kết quả thực thi thành công với đầu vào là mảng chứa giá trị có chuỗi ký tự

17.5. Nhận xét

Kỹ thuật Two Pointers giúp xóa nhiều phần tử hiệu quả hơn nhiều so với việc xóa từng phần tử. Thuật toán in-place, không cần bộ nhớ phụ.

18. Bài 70

18.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm

a. Viết chương trình nhập hai mảng một chiều A và B. Xuất mảng A và B ra màn hình.

b. Nối mảng A vào B (không dùng mảng phụ và không được sắp xếp trước và sau) đảm bảo thứ tự tăng dần. Xuất mảng sau khi nối ra màn hình.

18.2. Thuật toán

18.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập số phần tử n_A của mảng A (kiểm tra hợp lệ: là số nguyên dương)
- Nhập số phần tử n_B của mảng B (kiểm tra hợp lệ)
- Nhập các phần tử của mảng A và B
- Sắp xếp C bằng Insertion Sort: với mỗi phần tử, chèn vào vị trí đúng trong phần đã sắp xếp..
- Xuất mảng đã sắp xếp

18.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 100

```
FUNCTION nhapMang (ARRAY a[], POINTER n, CHAR ten)
    DECLARE INTEGER i
    OUTPUT ("Nhập số phần tử mang ", ten, ": ")
    INPUT (*n)
    FOR (i = 0; i < *n; i++)
        OUTPUT (ten, "[", i, "] = ")
        INPUT (a[i])
    ENDFOR
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xuatMang (ARRAY a[], INTEGER n, CHAR ten)
    DECLARE INTEGER i
    OUTPUT (ten, ": ")
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        OUTPUT (a[i], " ")
    ENDFOR
```

OUTPUT (newline)
 ENDFUNCTION

FUNCTION gopMang (ARRAY a[], INTEGER nA, ARRAY b[], POINTER nB)

 DECLARE INTEGER i_a, i_b, j_b
 DECLARE DOUBLE x
 FOR (i_a = 0; i_a < nA; i_a++)
 b[*nB] = a[i_a]
 (*nB) = (*nB) + 1
 FOR (i_b = 1; i_b < *nB; i_b++)
 x = b[i_b]
 j_b = i_b - 1
 WHILE (j_b >= 0 AND b[j_b] > x)
 b[j_b + 1] = b[j_b]
 j_b = j_b - 1
 ENDWHILE
 b[j_b + 1] = x
 ENDFOR
 ENDFOR
ENDFUNCTION

FUNCTION main ()

 DECLARE ARRAY A[MAX], B[MAX]
 DECLARE INTEGER nA, nB
 CALL nhapMang(A, &nA, 'A')
 CALL nhapMang(B, &nB, 'B')
 OUTPUT ("--- MANG BAN DAU ---")
 CALL xuatMang(A, nA, 'A')
 CALL xuatMang(B, nB, 'B')
 CALL gopMang(A, nA, B, &nB)
 OUTPUT ("--- MANG B SAU KHI NOI A ---")
 CALL xuatMang(B, nB, 'B')
 RETURN 0

ENDFUNCTION

18.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
```

```
#define MAX 100
```

```
void nhapMang(double a[], int *n, const char ten) {
    int i;
    printf("Nhập số phần tử mang %c: ", ten);
    scanf("%d", n);
    for (i = 0; i < *n; i++) {
        printf("%c[%d] = ", ten, i);
        scanf("%lf", &a[i]);
    }
}
```

```
void xuatMang(double a[], int n, const char ten) {
    int i;
    printf("%c: ", ten);
    for (i = 0; i < n; i++)
        printf("%.6lf ", a[i]);
    printf("\n");
}
```

```
void gopMang(double a[], int nA, double b[], int *nB) {
    int i_a, i_b, j_b;
    double x;

    for (i_a = 0; i_a < nA; i_a++) {
        b[*nB] = a[i_a];
        (*nB)++;
    }

    for (i_b = 1; i_b < *nB; i_b++) {
        x = b[i_b];
        j_b = i_b - 1;
        while (j_b >= 0 && b[j_b] > x) {
            b[j_b + 1] = b[j_b];
            j_b--;
        }
        b[j_b + 1] = x;
    }
}
```

```
    }
}
}

int main() {
    double A[MAX], B[MAX];
    int nA, nB;

    nhapMang(A, &nA, 'A');
    nhapMang(B, &nB, 'B');

    printf("\n--- MANG BAN DAU ---\n");
    xuatMang(A, nA, 'A');
    xuatMang(B, nB, 'B');

    gopMang(A, nA, B, &nB);

    printf("\n--- MANG B SAU KHI NOI A ---\n");
    xuatMang(B, nB, 'B');

    return 0;
}
```

18.4. Kết quả

```
Nhap so phan tu mang A: 5
A[0] = -4
A[1] = 5
A[2] = 2
A[3] = 3
A[4] = 4
Nhap so phan tu mang B: 6
B[0] = 20
B[1] = 8
B[2] = -10
B[3] = 5
B[4] = 4
B[5] = 6

--- MANG BAN DAU ---
A: -4.000000 5.000000 2.000000 3.000000 4.000000
B: 20.000000 8.000000 -10.000000 5.000000 4.000000 6.000000

--- MANG B SAU KHI NOI A (TANG DAN) ---
B: -10.000000 -4.000000 2.000000 3.000000 4.000000 4.000000 5.000000 5.000000 6.000000 8.000000 20.000000
```

Hình 18.1: Kết quả thực thi thành công

18.5. Nhận xét

Chương trình sử dụng kỹ thuật xử lý chuỗi để kiểm tra và chuyển đổi dữ liệu nhập vào, đảm bảo tính hợp lệ của số nguyên. Insertion Sort phù hợp cho mảng nhỏ và dễ cài đặt. Và chương trình sắp xếp trực tiếp trên mảng hiện có, không cần sử dụng mảng phụ.

19. Bài 73

19.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm để nhập ma trận A cấp nxn (với n nhập từ bàn phím):

- a. Xuất ma trận A ra màn hình
- b. Tìm ma trận nghịch đảo của ma trận A

19.2. Thuật toán

19.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập ma trận vuông A cấp n
- Tính định thức $\det(A)$ bằng phương pháp khử Gauss
 - o Nếu pivot = 0, hoán vị hàng và đổi dấu định thức
 - o $\det(A) = (-1)^s \cdot \prod_{i=0}^{n-1} a[i][i]$
- Nếu $\det(A) = 0 \rightarrow$ ma trận suy biến, không có nghịch đảo
- Tính ma trận phụ hợp $\text{adj}(A)$
 - o Tính ma trận phụ hợp: $\text{adj}(A)_{ij} = (-1)^{i+j} \cdot M_{ji}$
- Tính nghịch đảo: $A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \cdot \text{adj}(A)$

19.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 50

```
FUNCTION la_so_nguyen_duong (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '+') THEN i = 1 ENDIF
    IF (s[0] == '-') THEN RETURN 0 ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (!IsDigit(s[k])) THEN RETURN 0 ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhap_n () RETURN INTEGER
    WHILE (1)
        OUTPUT ("Nhập cấp ma trận vuông n : ")
        INPUT (s)
        IF (la_so_nguyen_duong(s)) THEN
            x = ATOI(s)
            IF (x > 0 && x <= MAX) THEN RETURN x ENDIF
        ENDIF
    ENDWHILE
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
ENDIF  
OUTPUT ("Kich thuoc khong hop le! Hay nhap lai.")  
ENDWHILE  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhapMat (ARRAY a[][MAX], INTEGER n)  
FOR (i = 0; i < n; i++)  
    FOR (j = 0; j < n; j++)  
        OUTPUT ("A[", i + 1, "][", j + 1, "] = ")  
        INPUT (a[i][j])  
    ENDFOR  
ENDFOR  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xuatMat (ARRAY a[][MAX], INTEGER n)  
FOR (i = 0; i < n; i++)  
    FOR (j = 0; j < n; j++)  
        OUTPUT (a[i][j], " ")  
    ENDFOR  
    OUTPUT (newline)  
ENDFOR  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION detGauss (ARRAY A[][MAX], INTEGER n) RETURN REAL  
DECLARE ARRAY a[MAX][MAX]  
FOR (i = 0; i < n; i++)  
    FOR (j = 0; j < n; j++)  
        a[i][j] = A[i][j]  
    ENDFOR  
ENDFOR  
det = 1.0  
FOR (i = 0; i < n; i++)  
    IF (ABS(a[i][i]) < 1e-12) THEN  
        sw = 0  
        FOR (k = i + 1; k < n; k++)  
            IF (ABS(a[k][i]) > 1e-12) THEN  
                SWAP_ROWS(a, i, k)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
det = -det
sw = 1
BREAK
ENDIF
ENDFOR
IF (sw == 0) THEN RETURN 0 ENDIF
ENDIF
det = det * a[i][i]
FOR (k = i + 1; k < n; k++)
    ratio = a[k][i] / a[i][i]
    FOR (j = i; j < n; j++)
        a[k][j] = a[k][j] - ratio * a[i][j]
    ENDFOR
ENDFOR
ENDFOR
RETURN det
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION adjoint (ARRAY a[][MAX], ARRAY adj[][MAX], INTEGER n)
IF (n == 1) THEN
    adj[0][0] = 1
    RETURN
ENDIF
DECLARE ARRAY temp[MAX][MAX]
FOR (i = 0; i < n; i++)
    FOR (j = 0; j < n; j++)
        p = 0; q = 0
        FOR (row = 0; row < n; row++)
            IF (row == i) THEN CONTINUE ENDIF
            FOR (col = 0; col < n; col++)
                IF (col == j) THEN CONTINUE ENDIF
                temp[p][q] = a[row][col]
                q = q + 1
            IF (q == n - 1) THEN q = 0; p = p + 1 ENDIF
        ENDFOR
    ENDFOR
    sign = ((i + j) % 2 == 0) ? 1.0 : -1.0
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
adj[j][i] = sign * detGauss(temp, n - 1)
ENDFOR
ENDFOR
ENDFUNCTION

FUNCTION inverse (ARRAY a[][MAX], ARRAY inv[][MAX], INTEGER n)
RETURN INTEGER
DECLARE REAL det = detGauss(a, n)
OUTPUT ("Determinant (det) = ", det)
IF (ABS(det) < 1e-12) THEN
    OUTPUT ("Ma tran suy bien, khong co nghich dao!")
    RETURN 0
ENDIF
DECLARE ARRAY adj[MAX][MAX]
adjoint(a, adj, n)
FOR (i = 0; i < n; i++)
    FOR (j = 0; j < n; j++)
        inv[i][j] = adj[i][j] / det
    ENDFOR
ENDFOR
RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION main ()
DECLARE ARRAY A[MAX][MAX], INV[MAX][MAX]
DECLARE INTEGER n
n = nhap_n()
OUTPUT ("Nhập ma trận A:")
nhapMat(A, n)
OUTPUT ("Ma trận A:")
xuatMat(A, n)
OUTPUT ("Ma trận nghịch đảo A^-1:")
IF (inverse(A, INV, n) == 1) THEN
    xuatMat(INV, n)
ENDIF
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

19.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>

#define MAX 50

int la_so_nguyen_duong(const char *s) {
    int i = 0;
    if(s[0] == '+') i = 1;
    if(s[0] == '-') return 0;
    for(; s[i] != '\0'; i++)
        if(!isdigit(s[i])) return 0;
    return 1;
}

int nhap_n() {
    char s[100];
    int x;
    while(1) {
        printf("Nhập cấp ma tran vuông n : ");
        scanf("%s", s);
        if(la_so_nguyen_duong(s)) {
            x = atoi(s);
            if(x > 0 && x <= MAX) return x;
        }
        printf("Kích thước không hợp lệ! Hãy nhập lại.\n");
    }
}

void nhapMat(double a[][MAX], int n){
    for(int i=0; i<n; i++)
        for(int j=0; j<n; j++){
            printf("A[%d][%d] = ", i+1, j+1);
            scanf("%lf", &a[i][j]);
        }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    }
}

void xuatMat(double a[][MAX], int n){
    for(int i=0; i<n; i++){
        for(int j=0; j<n; j++)
            printf("%15.6lf", a[i][j]);
        printf("\n");
    }
}
```

```
double detGauss(double A[][MAX], int n){
    double a[MAX][MAX];
    for(int i=0; i<n; i++)
        for(int j=0; j<n; j++)
            a[i][j] = A[i][j];
    double det = 1.0;
    for(int i=0; i<n; i++){
        if(fabs(a[i][i]) < 1e-12){
            int sw = 0;
            for(int k=i+1; k<n; k++){
                if(fabs(a[k][i]) > 1e-12){
                    for(int j=0; j<n; j++){
                        double tmp = a[i][j];
                        a[i][j] = a[k][j];
                        a[k][j] = tmp;
                    }
                    det = -det;
                    sw = 1;
                    break;
                }
            }
            if(!sw) return 0;
        }
        det *= a[i][i];
        for(int k=i+1; k<n; k++){
            double ratio = a[k][i] / a[i][i];
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
for(int j=i; j<n; j++)  
    a[k][j] -= ratio * a[i][j];  
}  
}  
return det;  
}  
  
void adjoint(double a[][MAX], double adj[][MAX], int n){  
    if(n == 1){  
        adj[0][0] = 1;  
        return;  
    }  
    double temp[MAX][MAX];  
    for(int i=0; i<n; i++){  
        for(int j=0; j<n; j++){  
            int p = 0, q = 0;  
            for(int row=0; row<n; row++){  
                if(row == i) continue;  
                for(int col=0; col<n; col++){  
                    if(col == j) continue;  
                    temp[p][q++] = a[row][col];  
                if(q == n-1){  
                    q = 0;  
                    p++;  
                }  
            }  
        }  
        double sign = ((i + j) % 2 == 0) ? 1.0 : -1.0;  
        adj[j][i] = sign * detGauss(temp, n - 1);  
    }  
}
```



```
int inverse(double a[][MAX], double inv[][MAX], int n){  
    double det = detGauss(a, n);  
    printf("Determinant (det) = %f\n", det);  
    if(fabs(det) < 1e-12){
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("Ma tran suy bien, khong co nghich dao!\n");
return 0;
}
double adj[MAX][MAX];
adjoint(a, adj, n);
for(int i=0; i<n; i++)
    for(int j=0; j<n; j++)
        inv[i][j] = adj[i][j] / det;
return 1;
}

int main(){
    int n;
    double A[MAX][MAX], INV[MAX][MAX];
    n = nhap_n();
    printf("Nhập ma trận A:\n");
    nhapMat(A, n);
    printf("\nMa trận A:\n");
    xuatMat(A, n);
    printf("\nMa trận nghịch đảo A^-1:\n");
    if(inverse(A, INV, n)){
        xuatMat(INV, n);
    }
    return 0;
}
```

19.4. Kết quả

```
Nhập cấp ma trận vuông n : 2
Nhập ma trận A:
A[1][1] = 4
A[1][2] = 7
A[2][1] = 2
A[2][2] = 6

Ma trận A:
    4.000000    7.000000
    2.000000    6.000000

Ma trận nghịch đảo A^-1:
Determinant (det) = 10.000000
    0.600000   -0.700000
   -0.200000    0.400000
```

Hình 19.1: Kết quả thực thi thành công

19.5. Nhận xét

Bài toán sử dụng phương pháp ma trận phụ hợp (adjoint matrix) để tính nghịch đảo theo công thức $A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \cdot \text{adj}(A)$. Định thức được tính bằng phương pháp khử Gauss có xử lý hoán vị hàng khi gặp pivot bằng 0. Ma trận phụ hợp được tính từ các phần bù đại số (cofactor) của từng phần tử, phải tính n^2 định thức con cấp $n - 1$.

20. Bài 74

20.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm để nhập ma trận A cấp mxn (với m, n nhập từ bàn phím):

- a. Xuất ma trận A ra màn hình
- b. Đưa các phần tử của từng hàng của ma trận lên đường chéo chính và tính tổng các phần tử lớn nhất đó

20.2. Thuật toán

20.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập số hàng m và số cột n (kiểm tra hợp lệ)
- Nhập ma trận A có $m \times n$ phần tử
- Kiểm tra ma trận vuông ($m = n$), nếu không thì dừng
- Với mỗi hàng i từ 0 đến $n - 1$:
 - o Tìm max của hàng i
 - o $a[i][i] = \text{max}$
 - o $\text{sum} = \text{sum} + \text{max}$
- Xuất ma trận đã thay đổi và tổng

20.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 50

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '+' || s[0] == '-') THEN i = 1 ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (!IsDigit(s[k])) THEN RETURN 0 ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhap_so_nguyen (STRING nhac) RETURN INTEGER
    WHILE (1)
        OUTPUT (nhac)
        INPUT (s)
        IF (la_so_nguyen(s)) THEN
            x = ATOI(s)
            IF (x > 0 && x <= MAX) THEN RETURN x ENDIF
        ENDIF
    ENDWHILE
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
        OUTPUT ("Gia tri khong hop le! Nhap lai.")  
ENDWHILE  
ENDFUNCTION  
  
FUNCTION nhapMat (ARRAY a[][MAX], INTEGER m, INTEGER n)  
FOR (i = 0; i < m; i++)  
    FOR (j = 0; j < n; j++)  
        OUTPUT ("A[", i + 1, "][", j + 1, "] = ")  
        INPUT (a[i][j])  
    ENDFOR  
ENDFOR  
ENDFUNCTION  
  
FUNCTION xuatMat (ARRAY a[][MAX], INTEGER m, INTEGER n)  
FOR (i = 0; i < m; i++)  
    FOR (j = 0; j < n; j++)  
        OUTPUT (a[i][j], " ")  
    ENDFOR  
    OUTPUT (newline)  
ENDFOR  
ENDFUNCTION  
  
FUNCTION timMaxDong (ARRAY a[][MAX], INTEGER n, INTEGER dong)  
RETURN REAL  
DECLARE REAL max = a[dong][0]  
FOR (j = 1; j < n; j++)  
    IF (a[dong][j] > max) THEN  
        max = a[dong][j]  
    ENDIF  
ENDFOR  
RETURN max  
ENDFUNCTION  
  
FUNCTION main ()  
DECLARE ARRAY A[MAX][MAX]  
DECLARE INTEGER m, n  
DECLARE REAL sum, maxx
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
m = nhap_so_nguyen("Nhập m = ")
n = nhap_so_nguyen("Nhập n = ")
OUTPUT ("Nhập ma tran A:")
nhapMat(A, m, n)
OUTPUT ("Ma tran A vua nhập:")
xuatMat(A, m, n)
IF (m != n) THEN
    OUTPUT ("Không phải ma tran vuông!")
    RETURN 0
ENDIF
sum = 0
FOR (i = 0; i < n; i++)
    maxx = timMaxDong(A, n, i)
    A[i][i] = maxx
    sum = sum + maxx
ENDFOR
OUTPUT ("Ma tran sau khi dua max len duong cheo:")
xuatMat(A, m, n)
OUTPUT ("Tổng các phần tử đường chéo = ", sum)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

20.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>

#define MAX 50

int la_so_nguyen(const char *s) {
    int i = 0;
    if(s[0] == '+' || s[0] == '-') i = 1;
    for(; s[i] != '\0'; i++)
        if(!isdigit(s[i])) return 0;
    return 1;
}
```

```
int nhap_so_nguyen(const char *nhac) {
    char s[100];
    int x;
    while(1) {
        printf("%s", nhac);
        scanf("%s", s);
        if(la_so_nguyen(s)) {
            x = atoi(s);
            if(x > 0 && x <= MAX) return x;
        }
        printf("Gia tri khong hop le! Nhap lai.\n");
    }
}

void nhapMat(double a[][MAX], int m, int n) {
    int i, j;
    for(i = 0; i < m; i++) {
        for(j = 0; j < n; j++) {
            printf("A[%d][%d] = ", i+1, j+1);
            scanf("%lf", &a[i][j]);
        }
    }
}

void xuatMat(double a[][MAX], int m, int n) {
    int i, j;
    for(i = 0; i < m; i++) {
        for(j = 0; j < n; j++)
            printf("%20.3lf", a[i][j]);
        printf("\n");
    }
}

double timMaxDong(double a[][MAX], int n, int dong) {
    int j;
    double max = a[dong][0];
    for(j = 1; j < n; j++)
        if(max < a[dong][j])
            max = a[dong][j];
    return max;
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if(a[dong][j] > max)
    max = a[dong][j];
return max;
}

int main() {
    int m, n;
    double A[MAX][MAX];
    double sum;
    int i;
    m = nhap_so_nguyen("Nhập m = ");
    n = nhap_so_nguyen("Nhập n = ");
    printf("Nhập ma trận A:\n");
    nhapMat(A, m, n);
    printf("\nMa trận A vừa nhập:\n");
    xuatMat(A, m, n);
    if(m != n) {
        printf("\nKhông phải là ma trận vuông, nên không có đường chéo chính!\n");
        return 0;
    }
    sum = 0;
    for(i = 0; i < n; i++) {
        double maxx = timMaxDong(A, n, i);
        A[i][i] = maxx;
        sum += maxx;
    }
    printf("\nMa trận sau khi đưa max tung hàng lên đường chéo chính:\n");
    xuatMat(A, m, n);
    printf("\nTổng các phần tử được đưa lên đường chéo chính = %.3lf\n", sum);
    return 0;
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

20.4. Kết quả

```
Nhap m = 3
Nhap n = 3
Nhap ma tran A:
A[1][1] = -1
A[1][2] = 5
A[1][3] = 3
A[2][1] = 7
A[2][2] = -2
A[2][3] = 0
A[3][1] = -4
A[3][2] = -6
A[3][3] = -3

Ma tran A vua nhap:
-1.000      5.000      3.000
 7.000     -2.000      0.000
-4.000     -6.000     -3.000

Ma tran sau khi dua max tung hang len duong cheo chinh:
 5.000      5.000      3.000
 7.000      7.000      0.000
-4.000     -6.000     -3.000

Tong cac phan tu duoc dua len duong cheo = 9.000
```

Hình 20.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap m = 2
Nhap n = 3
Nhap ma tran A:
A[1][1] = 2.0
A[1][2] = 2.1
A[1][3] = 2.1
A[2][1] = 4.2
A[2][2] = .4
A[2][3] = 2.

Ma tran A vua nhap:
 2.000      2.100      2.100
 4.200      0.400      2.000

Khong phai la ma tran vuong, nen khong co duong cheo chinh!
```

Hình 20.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận không có đường chéo chính

20.5. Nhận xét

Bài toán kết hợp: tìm max trên mỗi hàng và thao tác với đường chéo chính ma trận vuông. Thuật toán duyệt từng hàng, tìm phần tử lớn nhất cho mỗi hàng, sau đó ghi đè giá trị max lên vị trí $a[i][i]$.

21. Bài 76

21.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm để nhập ma trận A cấp nxn (với n nhập từ bàn phím):

- Xuất ma trận A ra màn hình
- Đưa phần tử bé nhất của từng hàng của ma trận lên đường chéo phụ, và tính tổng các phần tử bé nhất đó

21.2. Thuật toán

21.2.1. Phát biểu thuật toán

- Nhập cấp ma trận n (kiểm tra $n > 0$)
- Nhập ma trận vuông A cấp n
- Với mỗi hàng i từ 0 đến $n - 1$:
 - o Tìm min của hàng i
 - o $a[i][n - 1 - i] = \min$ (vị trí đường chéo phụ)
 - o $\text{sum} = \text{sum} + \min$
- Xuất ma trận đã thay đổi và tổng

21.2.2. Mã giả (pseudocode C)

CONSTANT MAX = 100

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i = 0
    IF (s[0] == '-' || s[0] == '+') THEN i = 1 ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (!IsDigit(s[k])) THEN RETURN 0 ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhap_so_nguyen (STRING nhac) RETURN INTEGER
    WHILE (1)
        OUTPUT (nhac)
        INPUT (s)
        IF (la_so_nguyen(s)) THEN
            n = ATOI(s)
            IF (n > 0 && n <= MAX) THEN RETURN n ENDIF
        ENDIF
        OUTPUT ("Gia tri khong hop le. Vui long nhap lai!")
    ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION nhapMaTran (ARRAY a[][50], INTEGER n)
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        FOR (j = 0; j < n; j++)
            OUTPUT ("A[", i + 1, "][", j + 1, "] = ")
            INPUT (a[i][j])
        ENDFOR
    ENDFOR
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xuatMaTran (ARRAY a[][50], INTEGER n)
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        FOR (j = 0; j < n; j++)
            OUTPUT (a[i][j], " ")
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
        ENDFOR
        OUTPUT (newline)
    ENDFOR
ENDFUNCTION

FUNCTION minHang (ARRAY a[][50], INTEGER n, INTEGER dong)
RETURN REAL
    DECLARE REAL min = a[dong][0]
    FOR (j = 1; j < n; j++)
        IF (a[dong][j] < min) THEN
            min = a[dong][j]
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN min
ENDFUNCTION

FUNCTION main ()
    DECLARE ARRAY A[50][50]
    DECLARE INTEGER n
    DECLARE REAL sum, minn
    n = nhap_so_nguyen("Nhập n (n > 0): ")
    OUTPUT ("Nhập ma tran A:")
    nhapMaTran(A, n)
    OUTPUT ("Ma tran A vua nhap:")
    xuatMaTran(A, n)
    sum = 0
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        minn = minHang(A, n, i)
        A[i][n - 1 - i] = minn
        sum = sum + minn
    ENDFOR
    OUTPUT ("Ma tran sau khi dua min len duong cheo phu:")
    xuatMaTran(A, n)
    OUTPUT ("Tong cac phan tu duong cheo phu = ", sum)
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

21.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <ctype.h>
#include <stdlib.h>

#define MAX 100

int la_so_nguyen(const char *s) {
    int i = 0;
    if(s[0] == '-' || s[0] == '+') i = 1;
    for(; s[i] != '\0'; i++) {
        if(!isdigit(s[i])) return 0;
    }
    return 1;
}

int nhap_so_nguyen(const char *nhac) {
    char s[100];
    int n;
    while(1) {
        printf("%s", nhac);
        scanf("%s", s);
        if(la_so_nguyen(s)) {
            n = atoi(s);
            if(n > 0 && n <= MAX) return n;
        }
        printf("Gia tri khong hop le. Vui long nhap lai!\n");
    }
}

void nhapMaTran(double a[][50], int n) {
    for(int i=0;i<n;i++){
        for(int j=0;j<n;j++){
            printf("A[%d][%d] = ", i+1, j+1);
            scanf("%lf", &a[i][j]);
        }
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
}

}

void xuatMaTran(double a[][50], int n){
    for(int i=0;i<n;i++){
        for(int j=0;j<n;j++){
            printf("%15.3f ", a[i][j]);
        }
        printf("\n");
    }
}

double minHang(double a[][50], int n, int dong){
    double min = a[dong][0];
    for(int j=1;j<n;j++){
        if(a[dong][j] < min) min = a[dong][j];
    }
    return min;
}

int main(){
    int n;
    double A[50][50];
    n = nhap_so_nguyen("Nhập n (n > 0): ");
    printf("Nhập ma tran A:\n");
    nhapMaTran(A, n);
    printf("Ma tran A vua nhap:\n");
    xuatMaTran(A, n);
    double sum = 0;
    for(int i=0;i<n;i++){
        double minn = minHang(A, n, i);
        A[i][n-1-i] = minn;
        sum += minn;
    }
    printf("Ma tran sau khi dua min tung hang len duong cheo phu:\n");
    xuatMaTran(A, n);
    printf("Tổng các giá trị nhỏ nhất = %.3f\n", sum);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    return 0;  
}
```

21.4. Kết quả

```
Nhap n (n > 0): 2  
Nhap ma tran A:  
A[1][1] = 4  
A[1][2] = 1  
A[2][1] = 6  
A[2][2] = 3  
Ma tran A vua nhap:  
4.000      1.000  
6.000      3.000  
Ma tran sau khi dua phan tu nho nhat tung hang len duong cheo phu:  
4.000      1.000  
3.000      3.000  
Tong cac phan tu nho nhat duoc dua len duong cheo phu = 4.000
```

Hình 21.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap n (n > 0): 2  
Nhap ma tran A:  
A[1][1] = -1  
A[1][2] = 2.0  
A[2][1] = 4  
A[2][2] = 3  
Ma tran A vua nhap:  
-1.000      2.000  
4.000      3.000  
Ma tran sau khi dua phan tu nho nhat tung hang len duong cheo phu:  
-1.000      -1.000  
3.000      3.000  
Tong cac phan tu nho nhat duoc dua len duong cheo phu = 2.000
```

Hình 21.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận đầu vào chứa số thực

21.5. Nhận xét

Bài toán kết hợp: tìm min trên mỗi hàng và thao tác với đường chéo phụ ma trận vuông. Đường chéo phụ gồm các phần tử $a[i][n - 1 - i]$ với $i = 0, 1, \dots, n - 1$, chạy từ góc trên phải xuống góc dưới trái. Thuật toán duyệt từng hàng, tìm phần tử nhỏ nhất cho mỗi hàng, sau đó ghi đè giá trị min lên vị trí đường chéo phụ tương ứng.

22. Bài 79

22.1. Tên đề bài

Viết chương trình có sử dụng hàm để nhập ma trận A cấp nxn (với n nhập từ bàn phím):

- Xuất ma trận A ra màn hình
- Đưa phần tử lớn nhất của từng hàng của ma trận lên đường chéo chính và tính tổng các phần tử lớn nhất đó

22.2. Thuật toán

22.2.1. Phát biểu bài toán

- Nhập n (kiểm tra hợp lệ bằng chuỗi)
- Nhập ma trận vuông n×n
- Với mỗi hàng i từ 0 đến n-1:
 - o Tìm phần tử lớn nhất trong hàng i
 - o Gán giá trị max vào vị trí a[i][i] (đường chéo chính)
 - o Cộng dồn max vào tổng
- Xuất ma trận sau khi xử lý và tổng

22.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
INPUT (out)
ENDFUNCTION

FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
DECLARE INTEGER i
i = 0
IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN
    i = 1
ENDIF
FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
    IF (s[k] IS NOT DIGIT) THEN
        RETURN 0
    ENDIF
ENDFOR
RETURN 1
ENDFUNCTION

FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG
DECLARE LONG_LONG x
DECLARE INTEGER dau, i
x = 0
dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1
i = (s[0] == '-') ? 1 : 0
FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
    x = x * 10 + (s[k] - '0')
ENDFOR
RETURN dau * x
ENDFUNCTION

FUNCTION nhapMaTran (ARRAY a[][], INTEGER n)
FOR (i = 0; i < n; i++)
    FOR (j = 0; j < n; j++)
        OUTPUT ("A[", i+1, "][", j+1, "] = ")
        INPUT (a[i][j])
    ENDFOR
ENDFOR
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

ENDFUNCTION

FUNCTION xuatMaTran (ARRAY a[][], INTEGER n)

FOR (i = 0; i < n; i++)

 FOR (j = 0; j < n; j++)

 OUTPUT (a[i][j], " ")

 ENDFOR

 OUTPUT (newline)

ENDFOR

ENDFUNCTION

FUNCTION timMaxDong (ARRAY a[][], INTEGER n, INTEGER dong)

RETURN DOUBLE

DECLARE DOUBLE max

max = a[dong][0]

FOR (j = 1; j < n; j++)

 IF (a[dong][j] > max) THEN

 max = a[dong][j]

 ENDIF

ENDFOR

RETURN max

ENDFUNCTION

FUNCTION main ()

DECLARE INTEGER n

DECLARE STRING buf

n = 0

WHILE (1)

 nhap_chuoi("n (n > 0)", buf)

 IF (la_so_nguyen(buf)) THEN

 n = to_ll(buf)

 IF (n > 0 && n <= 50) THEN

 BREAK

 ENDIF

 ENDIF

 OUTPUT ("n phai la so nguyen duong. Nhap lai!")

ENDWHILE

```
DECLARE ARRAY A[50][50]
OUTPUT ("Nhập ma trận A:")
nhapMaTran(A, n)
OUTPUT ("Ma trận A vừa nhập:")
xuatMaTran(A, n)
DECLARE DOUBLE sum
sum = 0
FOR (i = 0; i < n; i++)
    DECLARE DOUBLE maxVal
    maxVal = timMaxDong(A, n, i)
    A[i][i] = maxVal
    sum = sum + maxVal
ENDFOR
OUTPUT ("Ma trận sau khi đưa max tung hàng lên đường chéo chính:")
xuatMaTran(A, n)
OUTPUT ("Tổng các phần tử lớn nhất được đưa lên đường chéo = ", sum)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

22.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out) {
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}

int la_so_nguyen(const char *s) {
    int i = 0;
    if (s[0] == '-' && s[1] != '\0') i = 1;
    for (; s[i]; i++)
        if (!isdigit(s[i])) return 0;
    return 1;
}

long long to_ll(const char *s) {
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
long long x = 0;
int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
int i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
for (; s[i]; i++)
    x = x * 10 + (s[i] - '0');
return dau * x;
}

void nhapMaTran(double a[][50], int n) {
    for (int i = 0; i < n; i++)
        for (int j = 0; j < n; j++) {
            printf("A[%d][%d] = ", i + 1, j + 1);
            scanf("%lf", &a[i][j]);
        }
}

void xuatMaTran(double a[][50], int n) {
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        for (int j = 0; j < n; j++)
            printf("%15.3lf ", a[i][j]);
        printf("\n");
    }
}

double timMaxDong(double a[][50], int n, int dong) {
    double max = a[dong][0];
    for (int j = 1; j < n; j++)
        if (a[dong][j] > max)
            max = a[dong][j];
    return max;
}

int main() {
    int n = 0;
    char buf[100];
    while (1) {
        nhap_chuoi("n (n > 0)", buf);
        if (buf[0] == 'q' || buf[0] == 'Q')
            break;
        n = atoi(buf);
        if (n <= 0)
            continue;
        nhapMaTran(a, n);
        xuatMaTran(a, n);
        cout << "Max value in row " << dong << ": " << timMaxDong(a, n, dong) << endl;
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (la_so_nguyen(buf)) {
    n = (int)to_ll(buf);
    if (n > 0 && n <= 50) break;
}
printf("n phai la so nguyen duong. Nhap lai!\n");
}
double A[50][50];
printf("Nhập ma trận A:\n");
nhapMaTran(A, n);
printf("\nMa trận A vừa nhập:\n");
xuatMaTran(A, n);
double sum = 0;
for (int i = 0; i < n; i++) {
    double maxVal = timMaxDong(A, n, i);
    A[i][i] = maxVal;
    sum += maxVal;
}
printf("\nMa trận sau khi đưa max tung hang lên dương cheo chính:\n");
xuatMaTran(A, n);
printf("\nTổng các phần tử lớn nhất được đưa lên dương cheo = %.3lf\n", sum);
return 0;
}
```

22.4. Kết quả

```
Nhập n (n > 0): 2
Nhập ma trận A:
A[1][1] = 2
A[1][2] = 9
A[2][1] = 3
A[2][2] = 1

Ma trận A vừa nhập:
2.000      9.000
3.000      1.000

Ma trận sau khi đưa max tung hang lên dương cheo chính:
9.000      9.000
3.000      3.000

Tổng các phần tử lớn nhất được đưa lên dương cheo = 12.000
```

Hình 22.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhập n (n > 0): 2
Nhập ma trận A:
A[1][1] = 2.0
A[1][2] = -9
A[2][1] = 3
A[2][2] = 1

Ma trận A vừa nhập:
2.000      -9.000
3.000      1.000

Ma trận sau khi đưa max tung hang lên dương cheo chính:
2.000      -9.000
3.000      3.000

Tổng các phần tử lớn nhất được đưa lên dương cheo = 5.000
```

Hình 22.2: Kết quả thực thi thành công với ma trận đầu vào chứa số thực hoặc số âm

22.5. Nhận xét

Bài toán yêu cầu với mỗi hàng i , tìm phần tử lớn nhất và gán vào vị trí $a[i][i]$ (đường chéo chính). Thuật toán sử dụng kỹ thuật tìm max đơn giản cho từng hàng. Chương trình sử dụng kiểu double để hỗ trợ số thực và có kiểm tra đầu vào hợp lệ bằng chuỗi ký tự.

23. Bài 82

23.1. Tên đề bài

Tạo một ma trận xoắn có dạng như sau:

- a. Xoắn từ ngoài vào trong
- b. Xoắn từ trong ra ngoài.

23.2. Thuật toán

23.2.1. Phát biểu thuật toán

- Khởi tạo 4 biến: top=0, bottom=n-1, left=0, right=m-1
- Xoắn ốc từ ngoài vào:
 - o Lặp khi còn ô trống:
 - Di phải trên hàng top, tăng top
 - Di xuống trên cột right, giảm right
 - Di trái trên hàng bottom, giảm bottom
 - Di lên trên cột left, tăng left
- Xoắn ốc từ ngoài vào:
 - o Bắt đầu từ tâm ma trận
 - o Mở rộng dần ra 4 hướng: phải, xuống, trái, lên

23.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION nhap_chuoi (STRING ten, STRING out)
    OUTPUT ("Nhập ", ten, ": ")
    INPUT (out)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION la_so_nguyen (STRING s) RETURN INTEGER
    DECLARE INTEGER i
    i = 0
    IF (s[0] == '-' && s[1] != NULL) THEN
        i = 1
    ENDIF
    FOR (k = i; k < LENGTH(s); k++)
        IF (s[k] IS NOT DIGIT) THEN
            RETURN 0
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN i
ENDFUNCTION
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
        ENDIF  
        ENDFOR  
        RETURN 1  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION to_ll (STRING s) RETURN LONG_LONG  
    DECLARE LONG_LONG x  
    x = 0  
    FOR (k = 0; k < LENGTH(s); k++)  
        x = x * 10 + (s[k] - '0')  
    ENDFOR  
    RETURN x  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xuatMat (ARRAY a[][], INTEGER n, INTEGER m)  
    FOR (i = 0; i < n; i++)  
        FOR (j = 0; j < m; j++)  
            OUTPUT (a[i][j], " ")  
        ENDFOR  
        OUTPUT (newline)  
    ENDFOR  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xoanNgoaiVao (ARRAY a[][], INTEGER n, INTEGER m)  
    DECLARE INTEGER top, bottom, left, right, num  
    top = 0  
    bottom = n - 1  
    left = 0  
    right = m - 1  
    num = 1  
    WHILE (top <= bottom && left <= right)  
        FOR (i = left; i <= right; i++)  
            a[top][i] = num  
            num = num + 1  
        ENDFOR  
        top = top + 1  
        FOR (i = top; i <= bottom; i++)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
a[i][right] = num  
num = num + 1  
ENDFOR  
right = right - 1  
IF (top <= bottom) THEN  
    FOR (i = right; i >= left; i--)  
        a[bottom][i] = num  
        num = num + 1  
    ENDFOR  
    bottom = bottom - 1  
ENDIF  
IF (left <= right) THEN  
    FOR (i = bottom; i >= top; i--)  
        a[i][left] = num  
        num = num + 1  
    ENDFOR  
    left = left + 1  
ENDIF  
ENDWHILE  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xoanTrongRaNgoai (ARRAY a[][], INTEGER n, INTEGER m)  
    DECLARE INTEGER top, bottom, left, right, num  
    top = 0  
    bottom = n - 1  
    left = 0  
    right = m - 1  
    num = n * m  
    WHILE (top <= bottom && left <= right)  
        FOR (i = left; i <= right; i++)  
            a[top][i] = num  
            num = num - 1  
        ENDFOR  
        top = top + 1  
        FOR (i = top; i <= bottom; i++)  
            a[i][right] = num  
            num = num - 1
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
ENDFOR
right = right - 1
IF (top <= bottom) THEN
    FOR (i = right; i >= left; i--)
        a[bottom][i] = num
        num = num - 1
    ENDFOR
    bottom = bottom - 1
ENDIF
IF (left <= right) THEN
    FOR (i = bottom; i >= top; i--)
        a[i][left] = num
        num = num - 1
    ENDFOR
    left = left + 1
ENDIF
ENDWHILE
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()
    DECLARE INTEGER n, m
    DECLARE STRING buf
    n = 0
    m = 0
    WHILE (1)
        nhap_chuoi("so dong n (n > 0)", buf)
        IF (la_so_nguyen(buf)) THEN
            n = to_ll(buf)
            IF (n > 0 && n <= 100) THEN
                BREAK
            ENDIF
        ENDIF
        OUTPUT ("n phai la so nguyen duong. Nhap lai!")
    ENDWHILE
    WHILE (1)
        nhap_chuoi("so cot m (m > 0)", buf)
        IF (la_so_nguyen(buf)) THEN
```

```
m = to_ll(buf)
IF (m > 0 && m <= 100) THEN
    BREAK
ENDIF
ENDIF
OUTPUT ("m phai la so nguyen duong. Nhap lai!")
ENDWHILE
DECLARE ARRAY a[100][100]
OUTPUT ("Ma tran xoan oc tu NGOAI VAO TRONG:")
xoanNgoaiVao(a, n, m)
xuatMat(a, n, m)
OUTPUT ("Ma tran xoan oc tu TRONG RA NGOAI:")
xoanTrongRaNgoai(a, n, m)
xuatMat(a, n, m)
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

23.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include <string.h>

void nhap_chuoi(const char *ten, char *out) {
    printf("Nhập %s: ", ten);
    scanf("%s", out);
}
```

```
int la_so_nguyen(const char *s) {
    int i = 0;
    if (s[0] == '-' && s[1] != '\0') i = 1;
    for (; s[i]; i++)
        if (!isdigit(s[i])) return 0;
    return 1;
}
```

```
long long to_ll(const char *s) {
    long long x = 0;
    int dau = (s[0] == '-') ? -1 : 1;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
int i = (s[0] == '-') ? 1 : 0;
for (; s[i]; i++)
    x = x * 10 + (s[i] - '0');
return dau * x;
}

void xuatMat(int a[][100], int n, int m) {
    int i, j;
    for (i = 0; i < n; i++) {
        for (j = 0; j < m; j++)
            printf("%5d ", a[i][j]);
        printf("\n");
    }
}

void xoanNgoaiVao(int a[][100], int n, int m) {
    int top = 0, bottom = n - 1;
    int left = 0, right = m - 1;
    int num = 1;
    while (top <= bottom && left <= right) {
        for (int i = left; i <= right; i++)
            a[top][i] = num++;
        top++;
        for (int i = top; i <= bottom; i++)
            a[i][right] = num++;
        right--;
        if (top <= bottom) {
            for (int i = right; i >= left; i--)
                a[bottom][i] = num++;
            bottom--;
        }
        if (left <= right) {
            for (int i = bottom; i >= top; i--)
                a[i][left] = num++;
            left++;
        }
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

}

```
void xoanTrongRaNgoai(int a[][100], int n, int m) {
    int centerRow = (n - 1) / 2;
    int centerCol = (m - 1) / 2;
    int top = centerRow, bottom = centerRow;
    int left = centerCol, right = centerCol;
    int num = 1;
    a[centerRow][centerCol] = num++;
    while (num <= n * m) {
        right++;
        if (right < m) {
            for (int i = top; i <= bottom && right < m; i++)
                if (num <= n * m) a[i][right] = num++;
        }
        bottom++;
        if (bottom < n) {
            for (int i = right; i >= left && bottom < n; i--)
                if (num <= n * m) a[bottom][i] = num++;
        }
        left--;
        if (left >= 0) {
            for (int i = bottom; i >= top && left >= 0; i--)
                if (num <= n * m) a[i][left] = num++;
        }
        top--;
        if (top >= 0) {
            for (int i = left; i <= right && top >= 0; i++)
                if (num <= n * m) a[top][i] = num++;
        }
    }
}

int main() {
    int n = 0, m = 0;
    char buf[100];
    while (1) {
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
nhap_chuoi("so dong n (n > 0)", buf);
if (la_so_nguyen(buf)) {
    n = (int)to_ll(buf);
    if (n > 0 && n <= 100) break;
}
printf("n phai la so nguyen duong. Nhập lại!\n");
}

while (1) {
    nhap_chuoi("so cot m (m > 0)", buf);
    if (la_so_nguyen(buf)) {
        m = (int)to_ll(buf);
        if (m > 0 && m <= 100) break;
    }
    printf("m phai la so nguyen duong. Nhập lại!\n");
}

int a[100][100];
printf("\nMa tran xoan oc tu NGOAI VAO TRONG:\n");
xoanNgoaiVao(a, n, m);
xuatMat(a, n, m);
printf("\nMa tran xoan oc tu TRONG RA NGOAI:\n");
xoanTrongRaNgoai(a, n, m);
xuatMat(a, n, m);
return 0;
}
```

23.4. Kết quả

```
Nhap so dong n: 6
Nhap so cot m: 7
--- Ma tran xoan tu ngoai vao trong ---
 1   2   3   4   5   6   7
 22  23  24  25  26  27  8
 21  36  37  38  39  28  9
 20  35  42  41  40  29  10
 19  34  33  32  31  30  11
 18  17  16  15  14  13  12

--- Ma tran xoan tu trong ra ngoai ---
 42   41   40   39   38   37   36
 21   20   19   18   17   16   35
 22   7    6    5    4    15   34
 23   8    1    2    3    14   33
 24   9    10   11   12   13   32
 25   26   27   28   29   30   31
```

Hình 23.1: Kết quả thực thi thành công

23.5. Nhận xét

Bài toán tạo ma trận xoắn ốc sử dụng Four Boundaries (4 biên) để điền số theo hình xoắn ốc. Sử dụng 4 biến biên (top, bottom, left, right) để thu hẹp dần vùng cần điền. Mỗi vòng xoắn gồm 4 bước: đi phải, đi xuống, đi trái, đi lên. Chương trình có thêm kiểm tra đầu vào hợp lệ bằng chuỗi ký tự.

24. Bài 89

24.1. Tên đề bài

Tính toán số lớn.

Viết chương trình xử lý tính toán các số lớn. Yêu cầu chỉ thực hiện hai phép toán cộng và trừ, sử dụng chuỗi ký tự để biểu diễn số lớn.

24.2. Thuật toán

24.2.1. Phát biểu thuật toán

- Tách A và B thành dấu, phần nguyên, phần thập phân
- Cân bằng độ dài phần thập phân
- Nếu cùng dấu: cộng trị tuyệt đối, giữ nguyên dấu
- Nếu khác dấu: trừ trị tuyệt đối, lấy dấu số lớn hơn
- $A - B = A + (-B)$
- Đổi dấu B rồi áp dụng quy tắc cộng

24.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION xoaSo0Dau (STRING s)
    DECLARE INTEGER i
    i = 0
    WHILE (s[i] == '0' && s[i+1] != NULL)
        i = i + 1
    ENDWHILE
    IF (i > 0) THEN
        MOVE s[i..end] TO s[0..end-i]
    ENDIF
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION xoaSo0Cuoi (STRING s)
    DECLARE INTEGER len
    len = LENGTH(s)
    WHILE (len > 1 && s[len-1] == '0')
        len = len - 1
    ENDWHILE
    s[len] = NULL
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION soSanhAbs (STRING aInt, STRING aFrac, STRING bInt, STRING bFrac) RETURN INTEGER
    IF (LENGTH(aInt) != LENGTH(bInt)) THEN
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    RETURN (LENGTH(aInt) > LENGTH(bInt)) ? 1 : -1
ENDIF
cmp = STRCMP(aInt, bInt)
IF (cmp != 0) THEN
    RETURN (cmp > 0) ? 1 : -1
ENDIF
la = LENGTH(aFrac)
lb = LENGTH(bFrac)
L = MAX(la, lb)
FOR (i = 0; i < L; i++)
    ca = (i < la) ? aFrac[i] : '0'
    cb = (i < lb) ? bFrac[i] : '0'
    IF (ca != cb) THEN
        RETURN (ca > cb) ? 1 : -1
    ENDIF
ENDFOR
RETURN 0
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION congAbs (STRING aInt, STRING aFrac, STRING bInt, STRING
bFrac, STRING resInt, STRING resFrac)
    la = LENGTH(aFrac)
    lb = LENGTH(bFrac)
    L = MAX(la, lb)
    A = aFrac; B = bFrac
    WHILE (LENGTH(A) < L) A = A + '0' ENDWHILE
    WHILE (LENGTH(B) < L) B = B + '0' ENDWHILE
    carry = 0
    resFrac[L] = NULL
    FOR (i = L - 1; i >= 0; i--)
        sum = (A[i] - '0') + (B[i] - '0') + carry
        resFrac[i] = (sum % 10) + '0'
        carry = sum / 10
    ENDFOR
    ia = LENGTH(aInt); ib = LENGTH(bInt)
    imax = MAX(ia, ib)
    resInt[imax] = NULL
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
k = imax - 1; ia = ia - 1; ib = ib - 1
WHILE (imax > 0)
    da = (ia >= 0) ? aInt[ia] - '0' : 0; ia = ia - 1
    db = (ib >= 0) ? bInt[ib] - '0' : 0; ib = ib - 1
    sum = da + db + carry
    resInt[k] = (sum % 10) + '0'; k = k - 1
    carry = sum / 10
    imax = imax - 1
ENDWHILE
IF (carry) THEN
    MOVE resInt TO resInt + 1
    resInt[0] = '1'
ENDIF
xoaso0Cuoi(resFrac)
xoaso0Dau(resInt)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION truAbs (STRING aInt, STRING aFrac, STRING bInt, STRING
bFrac, STRING resInt, STRING resFrac)
    la = LENGTH(aFrac)
    lb = LENGTH(bFrac)
    L = MAX(la, lb)
    A = aFrac; B = bFrac
    WHILE (LENGTH(A) < L) A = A + '0' ENDWHILE
    WHILE (LENGTH(B) < L) B = B + '0' ENDWHILE
    borrow = 0
    resFrac[L] = NULL
    FOR (i = L - 1; i >= 0; i--)
        diff = (A[i] - '0') - (B[i] - '0') - borrow
        IF (diff < 0) THEN
            diff = diff + 10
            borrow = 1
        ELSE
            borrow = 0
        ENDIF
        resFrac[i] = diff + '0'
    ENDFOR
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
ia = LENGTH(aInt); ib = LENGTH(bInt)
imax = MAX(ia, ib)
resInt[imax] = NULL
k = imax - 1; ia = ia - 1; ib = ib - 1
WHILE (imax > 0)
    da = (ia >= 0) ? aInt[ia] - '0' : 0; ia = ia - 1
    db = (ib >= 0) ? bInt[ib] - '0' : 0; ib = ib - 1
    diff = da - db - borrow
    IF (diff < 0) THEN
        diff = diff + 10
        borrow = 1
    ELSE
        borrow = 0
    ENDIF
    resInt[k] = diff + '0'; k = k - 1
    imax = imax - 1
ENDWHILE
xoaso0Cuoi(resFrac)
xoaso0Dau(resInt)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tachSo (STRING num, INTEGER am, STRING nguyen, STRING thapPhan)
    am = (num[0] == '-') ? 1 : 0
    p = num + (am ? 1 : 0)
    dot = FIND('.', p)
    IF (dot != NULL) THEN
        COPY p[0..dot-1] TO nguyen
        COPY p[dot+1..end] TO thapPhan
    ELSE
        COPY p TO nguyen
        thapPhan = "0"
    ENDIF
    xoaso0Dau(nguyen)
    xoaso0Cuoi(thapPhan)
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION main ()  
    DECLARE STRING A, B  
    DECLARE INTEGER signA, signB  
    DECLARE STRING intA, fracA, intB, fracB  
    INPUT (A)  
    INPUT (B)  
    tachSo(A, signA, intA, fracA)  
    tachSo(B, signB, intB, fracB)  
    IF (signA == signB) THEN  
        rSign = signA  
        congAbs(intA, fracA, intB, fracB, rInt, rFrac)  
    ELSE  
        cmp = soSanhAbs(intA, fracA, intB, fracB)  
        IF (cmp == 0) THEN  
            rSign = 1; rInt = "0"; rFrac = "0"  
        ELSE IF (cmp > 0) THEN  
            rSign = signA  
            truAbs(intA, fracA, intB, fracB, rInt, rFrac)  
        ELSE  
            rSign = signB  
            truAbs(intB, fracB, intA, fracA, rInt, rFrac)  
        ENDIF  
    ENDIF  
    OUTPUT ("A + B = ", rSign, rInt, ".", rFrac)  
    OUTPUT ("A - B = ", ...)  
    RETURN 0  
ENDFUNCTION
```

24.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>  
#include <string.h>  
#include <stdlib.h>  
  
#define MAX 2000  
  
void xoaSo0Dau(char *s) {  
    int i = 0;  
    while (s[i] == '0' && s[i + 1] != '\0') i++;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (i > 0) memmove(s, s + i, strlen(s) - i + 1);
}

void xoaSo0Cuoi(char *s) {
    int len = strlen(s);
    while (len > 1 && s[len - 1] == '0') len--;
    s[len] = '\0';
}

void themSo0Truoc(char *s, int cnt) {
    int len = strlen(s);
    memmove(s + cnt, s, len + 1);
    for (int i = 0; i < cnt; i++) s[i] = '0';
}

void themSo0Sau(char *s, int cnt) {
    int len = strlen(s);
    for (int i = 0; i < cnt; i++) s[len + i] = '0';
    s[len + cnt] = '\0';
}

int sosanh(const char *a, const char *b) {
    int lenA = strlen(a), lenB = strlen(b);
    if (lenA != lenB) return lenA > lenB ? 1 : -1;
    return strcmp(a, b);
}

void congChuoi(const char *a, const char *b, char *c) {
    int lenA = strlen(a), lenB = strlen(b);
    int maxLen = lenA > lenB ? lenA : lenB;
    int carry = 0, k = 0;
    for (int i = lenA - 1, j = lenB - 1; i >= 0 || j >= 0 || carry; i--, j--) {
        int dA = (i >= 0) ? a[i] - '0' : 0;
        int dB = (j >= 0) ? b[j] - '0' : 0;
        int sum = dA + dB + carry;
        carry = sum / 10;
        c[k++] = (sum % 10) + '0';
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
        }
        c[k] = '\0';
        for (int i = 0; i < k / 2; i++) {
            char t = c[i]; c[i] = c[k - 1 - i]; c[k - 1 - i] = t;
        }
        xoaSo0Dau(c);
    }

void truChuoi(const char *a, const char *b, char *c) {
    int lenA = strlen(a), lenB = strlen(b);
    int borrow = 0, k = 0;
    for (int i = lenA - 1, j = lenB - 1; i >= 0; i--, j--) {
        int dA = a[i] - '0';
        int dB = (j >= 0) ? b[j] - '0' : 0;
        int diff = dA - dB - borrow;
        if (diff < 0) { diff += 10; borrow = 1; }
        else borrow = 0;
        c[k++] = diff + '0';
    }
    c[k] = '\0';
    for (int i = 0; i < k / 2; i++) {
        char t = c[i]; c[i] = c[k - 1 - i]; c[k - 1 - i] = t;
    }
    xoaSo0Dau(c);
}
```

```
void tachSo(const char *num, int *sign, char *intPart, char *fracPart) {
    int i = 0;
    if (num[0] == '-') { *sign = -1; i = 1; }
    else if (num[0] == '+') { *sign = 1; i = 1; }
    else *sign = 1;
    const char *dot = strchr(num + i, '.');
    if (dot) {
        int lenInt = dot - (num + i);
        strncpy(intPart, num + i, lenInt);
        intPart[lenInt] = '\0';
        strcpy(fracPart, dot + 1);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    } else {
        strcpy(intPart, num + i);
        fracPart[0] = '0';
        fracPart[1] = '\0';
    }
    xoaSo0Dau(intPart);
    xoaSo0Cuoi(fracPart);
    if (fracPart[0] == '\0') { fracPart[0] = '0'; fracPart[1] = '\0'; }
}
```

```
void canBangThapPhan(char *f1, char *f2) {
    int len1 = strlen(f1), len2 = strlen(f2);
    if (len1 < len2) themSo0Sau(f1, len2 - len1);
    else if (len2 < len1) themSo0Sau(f2, len1 - len2);
}
```

```
void congThapPhan(const char *f1, const char *f2, char *resF, int *carryOut) {
    int len = strlen(f1);
    int carry = 0;
    for (int i = len - 1; i >= 0; i--) {
        int sum = (f1[i] - '0') + (f2[i] - '0') + carry;
        carry = sum / 10;
        resF[i] = (sum % 10) + '0';
    }
    resF[len] = '\0';
    *carryOut = carry;
}
```

```
void truThapPhan(const char *f1, const char *f2, char *resF, int *borrowOut) {
    int len = strlen(f1);
    int borrow = 0;
    for (int i = len - 1; i >= 0; i--) {
        int diff = (f1[i] - '0') - (f2[i] - '0') - borrow;
        if (diff < 0) { diff += 10; borrow = 1; }
        else borrow = 0;
        resF[i] = diff + '0';
    }
}
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
resF[len] = '\0';
*borrowOut = borrow;
}

int soSanhTuyetDoi(const char *i1, const char *f1, const char *i2, const char
*f2) {
    int cmpInt = sosanh(i1, i2);
    if (cmpInt != 0) return cmpInt;
    return strcmp(f1, f2);
}

int main() {
    char A[MAX], B[MAX];
    int signA, signB;
    char intA[MAX], fracA[MAX];
    char intB[MAX], fracB[MAX];
    printf("Nhập số A: "); scanf("%s", A);
    printf("Nhập số B: "); scanf("%s", B);
    tachSo(A, &signA, intA, fracA);
    tachSo(B, &signB, intB, fracB);
    canBangThapPhan(fracA, fracB);
    char rInt[MAX], rFrac[MAX];
    int rSign;
    printf("\n===== PHEP CONG A + B =====\n");
    if (signA == signB) {
        rSign = signA;
        int carry;
        congThapPhan(fracA, fracB, rFrac, &carry);
        congChuoi(intA, intB, rInt);
        if (carry) {
            char one[2] = "1";
            char temp[MAX];
            congChuoi(rInt, one, temp);
            strcpy(rInt, temp);
        }
    } else {
        int cmp = soSanhTuyetDoi(intA, fracA, intB, fracB);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
if (cmp == 0) {
    rSign = 1; strcpy(rInt, "0"); strcpy(rFrac, "0");
} else {
    const char *bigInt, *bigFrac, *smallInt, *smallFrac;
    if (cmp > 0) {
        bigInt = intA; bigFrac = fracA;
        smallInt = intB; smallFrac = fracB;
        rSign = signA;
    } else {
        bigInt = intB; bigFrac = fracB;
        smallInt = intA; smallFrac = fracA;
        rSign = signB;
    }
    int borrow;
    truThapPhan(bigFrac, smallFrac, rFrac, &borrow);
    char bigIntCopy[MAX];
    strcpy(bigIntCopy, bigInt);
    if (borrow) {
        char one[2] = "1";
        char temp[MAX];
        truChuoi(bigIntCopy, one, temp);
        strcpy(bigIntCopy, temp);
    }
    truChuoi(bigIntCopy, smallInt, rInt);
}
}

xoSo0Dau(rInt);
xoSo0Cuoi(rFrac);
if (rFrac[0] == '\0') { rFrac[0] = '0'; rFrac[1] = '\0'; }
printf("A + B = ");
if (rSign == -1 && !(strcmp(rInt, "0") == 0 && strcmp(rFrac, "0") == 0))
printf("-");
printf("%s", rInt);
if (strcmp(rFrac, "0") != 0) printf("%.s", rFrac);
printf("\n");
char rSubInt[MAX], rSubFrac[MAX];
int rSubSign;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
printf("\n===== PHEP TRU A - B =====\n");
int signBNeg = -signB;
if (signA == signBNeg) {
    rSubSign = signA;
    int carry;
    congThapPhan(fracA, fracB, rSubFrac, &carry);
    congChuoi(intA, intB, rSubInt);
    if (carry) {
        char one[2] = "1";
        char temp[MAX];
        congChuoi(rSubInt, one, temp);
        strcpy(rSubInt, temp);
    }
} else {
    int cmp = soSanhTuyetDoi(intA, fracA, intB, fracB);
    if (cmp == 0) {
        rSubSign = 1; strcpy(rSubInt, "0"); strcpy(rSubFrac, "0");
    } else {
        const char *bigInt, *bigFrac, *smallInt, *smallFrac;
        if (cmp > 0) {
            bigInt = intA; bigFrac = fracA;
            smallInt = intB; smallFrac = fracB;
            rSubSign = signA;
        } else {
            bigInt = intB; bigFrac = fracB;
            smallInt = intA; smallFrac = fracA;
            rSubSign = signBNeg;
        }
        int borrow;
        truThapPhan(bigFrac, smallFrac, rSubFrac, &borrow);
        char bigIntCopy[MAX];
        strcpy(bigIntCopy, bigInt);
        if (borrow) {
            char one[2] = "1";
            char temp[MAX];
            truChuoi(bigIntCopy, one, temp);
            strcpy(bigIntCopy, temp);
```

```
        }
        truChuoi(bigIntCopy, smallInt, rSubInt);
    }
}

xoaSo0Dau(rSubInt);
xoaSo0Cuoi(rSubFrac);
if (rSubFrac[0] == '\0') { rSubFrac[0] = '0'; rSubFrac[1] = '\0'; }
printf("A - B = ");
if (rSubSign == -1 && !(strcmp(rSubInt, "0") == 0 && strcmp(rSubFrac, "0") == 0)) printf("-");
printf("%s", rSubInt);
if (strcmp(rSubFrac, "0") != 0) printf("%.s", rSubFrac);
printf("\n");
return 0;
}
```

24.4. Kết quả

```
Nhap so thu nhat: 12456321.23123
Nhap so thu hai: 213123.123
--- PHEP CONG A + B ---
12669444.35423

--- PHEP TRU A - B ---
12243198.10823
```

Hình 24.1: Kết quả thực thi thành công

24.5. Nhận xét

Bài toán cộng/trừ hai số thực lớn sử dụng kỹ thuật Big Number Arithmetic với chuỗi ký tự. Thuật toán chia số thành phần nguyên và phần thập phân, xử lý riêng rồi ghép kết quả. Xử lý dấu: cùng dấu thì cộng trị tuyệt đối, khác dấu thì trừ trị tuyệt đối và lấy dấu của số có trị tuyệt đối lớn hơn.

25. Bài 90

25.1. Tên đề bài

Xử lý tập hợp.

Viết chương trình xử lý các phép toán trên tập hợp, gồm: phép hợp, phép giao, phép hiệu của hai tập hợp và phép kiểm tra tập con. Yêu cầu sử dụng kiểu dữ liệu mảng để cài đặt kiểu tập hợp.

25.2. Thuật toán

25.2.1. Phát biểu bài toán

- Nhập hai tập hợp chuỗi A và B
- Loại bỏ trùng lặp
- Thực hiện các phép toán
 - o $A \cup B$: Thêm tất cả A, sau đó thêm phần tử B nếu chưa có trong kết quả

Bài tập Kỹ thuật lập trình

- $A \cap B$: Thêm phần tử A nếu nó cũng có trong B
 - $A \setminus B$: Thêm phần tử thuộc A nhưng không thuộc B
 - $A \subseteq B$: Kiểm tra mọi phần tử A đều có trong B
- Xuất kết quả đã tính toán

25.2.2. Mã giả (pseudocode C)

```
FUNCTION loaiBoTrungLap (ARRAY a[][], INTEGER n) RETURN  
INTEGER  
    DECLARE ARRAY b[MAX][MAXLEN]  
    DECLARE INTEGER m  
    m = 0  
    FOR (i = 0; i < n; i++)  
        DECLARE INTEGER tonTai  
        tonTai = 0  
        FOR (j = 0; j < m; j++)  
            IF (STRCMP(a[i], b[j]) == 0) THEN  
                tonTai = 1  
                BREAK  
            ENDIF  
        ENDFOR  
        IF (tonTai == 0) THEN  
            STRCPY(b[m], a[i])  
            m = m + 1  
        ENDIF  
    ENDFOR  
    FOR (i = 0; i < m; i++)  
        STRCPY(a[i], b[i])  
    ENDFOR  
    RETURN m  
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION hop (ARRAY a[][], INTEGER nA, ARRAY b[][], INTEGER nB,  
ARRAY kq[][])) RETURN INTEGER  
m = 0  
FOR (i = 0; i < nA; i++)  
    STRCPY(kq[m], a[i])  
    m = m + 1  
ENDFOR
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
FOR (i = 0; i < nB; i++)
    tonTai = 0
    FOR (j = 0; j < m; j++)
        IF (STRCMP(b[i], kq[j]) == 0) THEN
            tonTai = 1
            BREAK
        ENDIF
    ENDFOR
    IF (tonTai == 0) THEN
        STRCPY(kq[m], b[i])
        m = m + 1
    ENDIF
ENDFOR
RETURN m
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION giao (ARRAY a[][][], INTEGER nA, ARRAY b[][][], INTEGER nB,
ARRAY kq[][][]) RETURN INTEGER
```

```
m = 0
FOR (i = 0; i < nA; i++)
    FOR (j = 0; j < nB; j++)
        IF (STRCMP(a[i], b[j]) == 0) THEN
            STRCPY(kq[m], a[i])
            m = m + 1
        BREAK
    ENDIF
ENDFOR
ENDFOR
RETURN m
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION hieu (ARRAY a[][][], INTEGER nA, ARRAY b[][][], INTEGER nB,
ARRAY kq[][][]) RETURN INTEGER
```

```
m = 0
FOR (i = 0; i < nA; i++)
    tonTai = 0
    FOR (j = 0; j < nB; j++)
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
IF (STRCMP(a[i], b[j]) == 0) THEN
    tonTai = 1
    BREAK
ENDIF
ENDFOR
IF (tonTai == 0) THEN
    STRCPY(kq[m], a[i])
    m = m + 1
ENDIF
ENDFOR
RETURN m
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION tapCon (ARRAY a[][][], INTEGER nA, ARRAY b[][][], INTEGER nB) RETURN INTEGER
    FOR (i = 0; i < nA; i++)
        timThay = 0
        FOR (j = 0; j < nB; j++)
            IF (STRCMP(a[i], b[j]) == 0) THEN
                timThay = 1
                BREAK
            ENDIF
        ENDFOR
        IF (timThay == 0) THEN
            RETURN 0
        ENDIF
    ENDFOR
    RETURN 1
ENDFUNCTION
```

```
FUNCTION inTap (STRING ten, ARRAY a[][][], INTEGER n)
    OUTPUT (ten, " = { ")
    FOR (i = 0; i < n; i++)
        OUTPUT ("\"", a[i], "\"")
        IF (i < n - 1) THEN
            OUTPUT (", ")
        ENDIF
    ENDFOR
```

```
ENDFOR
    OUTPUT (" }")
ENDFUNCTION

FUNCTION main ()
    DECLARE ARRAY a[MAX][MAXLEN], b[MAX][MAXLEN],
kq[MAX][MAXLEN]
    DECLARE INTEGER nA, nB, nKQ
    OUTPUT ("Nhập số phần tử tap A: ")
    INPUT (nA)
    FOR (i = 0; i < nA; i++)
        INPUT (a[i])
    ENDFOR
    OUTPUT ("Nhập số phần tử tap B: ")
    INPUT (nB)
    FOR (i = 0; i < nB; i++)
        INPUT (b[i])
    ENDFOR
    nA = loaiBoTrungLap(a, nA)
    nB = loaiBoTrungLap(b, nB)
    inTap("Tap A", a, nA)
    inTap("Tap B", b, nB)
    nKQ = hop(a, nA, b, nB, kq)
    inTap("Hop A ∪ B", kq, nKQ)
    nKQ = giao(a, nA, b, nB, kq)
    inTap("Giao A ∩ B", kq, nKQ)
    nKQ = hieu(a, nA, b, nB, kq)
    inTap("Hieu A \ B", kq, nKQ)
    IF (tapCon(a, nA, b, nB) == 1) THEN
        OUTPUT ("A là tap con của B")
    ELSE
        OUTPUT ("A không là tap con của B")
    ENDIF
    RETURN 0
ENDFUNCTION
```

25.3. Chương trình nguồn

```
#include <stdio.h>
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
#include <string.h>
```

```
#define MAX 1000
```

```
#define MAXLEN 100
```

```
int loaiBoTrungLap(char a[][MAXLEN], int n) {
```

```
    char b[MAX][MAXLEN];
```

```
    int m = 0;
```

```
    for (int i = 0; i < n; i++) {
```

```
        int tonTai = 0;
```

```
        for (int j = 0; j < m; j++) {
```

```
            if (strcmp(a[i], b[j]) == 0) {
```

```
                tonTai = 1;
```

```
                break;
```

```
}
```

```
}
```

```
    if (!tonTai) {
```

```
        strcpy(b[m], a[i]);
```

```
        m++;
```

```
}
```

```
}
```

```
    for (int i = 0; i < m; i++)
```

```
        strcpy(a[i], b[i]);
```

```
    return m;
```

```
}
```

```
int timKiem(char a[][MAXLEN], int n, const char *x) {
```

```
    for (int i = 0; i < n; i++)
```

```
        if (strcmp(a[i], x) == 0)
```

```
            return 1;
```

```
    return 0;
```

```
}
```

```
void hopTapHop(char a[][MAXLEN], int nA, char b[][MAXLEN], int nB, char c[][MAXLEN], int *nC) {
```

```
*nC = 0;
```

```
for (int i = 0; i < nA; i++) {
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
    strcpy(c[*nC], a[i]);
    (*nC)++;
}
for (int i = 0; i < nB; i++) {
    if (!timKiem(a, nA, b[i])) {
        strcpy(c[*nC], b[i]);
        (*nC)++;
    }
}
}
```

```
void giaoTapHop(char a[][MAXLEN], int nA, char b[][MAXLEN], int nB, char c[][MAXLEN], int *nC) {
```

```
    *nC = 0;
    for (int i = 0; i < nA; i++) {
        if (timKiem(b, nB, a[i])) {
            strcpy(c[*nC], a[i]);
            (*nC)++;
        }
    }
}
```

```
void hieuTapHop(char a[][MAXLEN], int nA, char b[][MAXLEN], int nB, char c[][MAXLEN], int *nC) {
```

```
    *nC = 0;
    for (int i = 0; i < nA; i++) {
        if (!timKiem(b, nB, a[i])) {
            strcpy(c[*nC], a[i]);
            (*nC)++;
        }
    }
}
```

```
int tapCon(char a[][MAXLEN], int nA, char b[][MAXLEN], int nB) {
```

```
    for (int i = 0; i < nA; i++)
        if (!timKiem(b, nB, a[i]))
            return 0;
    return 1;
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
}

void xuatTapHop(const char *ten, char a[][MAXLEN], int n) {
    printf("%s = { ", ten);
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        printf("\n%s\"", a[i]);
        if (i < n - 1) printf(",");
    }
    printf(" }\n");
}

int main() {
    char a[MAX][MAXLEN], b[MAX][MAXLEN], c[MAX][MAXLEN];
    int nA, nB, nC;
    printf("Nhập số phần tử tap A: ");
    scanf("%d", &nA);
    printf("Nhập các phần tử tap A:\n");
    for (int i = 0; i < nA; i++) {
        printf("A[%d] = ", i);
        scanf("%s", a[i]);
    }
    printf("Nhập số phần tử tap B: ");
    scanf("%d", &nB);
    printf("Nhập các phần tử tap B:\n");
    for (int i = 0; i < nB; i++) {
        printf("B[%d] = ", i);
        scanf("%s", b[i]);
    }
    nA = loaiBoTrungLap(a, nA);
    nB = loaiBoTrungLap(b, nB);
    printf("\n");
    xuatTapHop("Tap A", a, nA);
    xuatTapHop("Tap B", b, nB);
    printf("\n--- Các phép toán tap hop ---\n");
    hopTapHop(a, nA, b, nB, c, &nC);
    xuatTapHop("A hop B", c, nC);
    giaoTapHop(a, nA, b, nB, c, &nC);
    xuatTapHop("A giao B", c, nC);
    hieuTapHop(a, nA, b, nB, c, &nC);
```

Bài tập Kỹ thuật lập trình

```
xuatTapHop("A \\\ B", c, nC);
hieuTapHop(b, nB, a, nA, c, &nC);
xuatTapHop("B \\\ A", c, nC);
printf("\n--- Kiem tra tap con ---\n");
if (tapCon(a, nA, b, nB))
    printf("A la tap con cua B\n");
else
    printf("A KHONG la tap con cua B\n");
if (tapCon(b, nB, a, nA))
    printf("B la tap con cua A\n");
else
    printf("B KHONG la tap con cua A\n");
return 0;
}
```

25.4. Kết quả

```
Nhap cac phan tu tap A:
1
2
3
4
5
Nhap so phan tu tap B: 2
Nhap cac phan tu tap B:
2
3

Tap A: { 1 2 3 4 5 }
Tap B: { 2 3 }

Hop (A union B): { 1 2 3 4 5 }
Giao (A intersect B): { 2 3 }
Hieu (A - B): { 1 4 5 }

Tap A khong la tap con cua tap B
Tap B la tap con cua tap A
```

Hình 25.1: Kết quả thực thi thành công

```
Nhap so phan tu tap A: 6
Nhap cac phan tu tap A:
s
a
w
f
g"
s
Nhap so phan tu tap B: 2
Nhap cac phan tu tap B:
u
i

Tap A: { s a w f g" s }
Tap B: { u i }

Hop (A union B): { s a w f g" u i }
Giao (A intersect B): { }
Hieu (A - B): { s a w f g" }
```

Hình 25.2: Kết quả thực thi thành công với mảng đầu vào là chuỗi ký tự

25.5. Nhận xét

Bài toán các phép toán trên tập hợp áp dụng kỹ thuật Linear Search để kiểm tra phần tử có tồn tại trong tập hợp. Tập hợp được biểu diễn bằng mảng không có phần tử trùng lặp. Các phép toán cơ bản bao gồm: hợp $A \cup B$ (tất cả phần tử thuộc A hoặc B), giao $A \cap B$ (phần tử thuộc cả A và B), hiệu $A \setminus B$ (phần tử thuộc A nhưng không thuộc B), và kiểm tra tập con $A \subseteq B$ (mọi phần tử của A đều thuộc B).

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] https://www.researchgate.net/figure/Pseudocode-of-fault-tolerant-routing-logic-used-by-nodes-C-style-comments-and-block_fig4_3300397
- [2] https://www.researchgate.net/figure/The-C-Like-Pseudocode-of-schedule_fig1_311336291
- [3] https://www.researchgate.net/figure/The-C-style-pseudo-code-for-showing-how-N-n-n-K-P_fig1_220763968